

VUA DÂN GIU-ĐA, NGÀI Ở ĐÂU?

 Và tôi thật cảm kích điều đó. Đó là món quà Giáng sinh đầu tiên của tôi, vì vậy tôi rất biết ơn. Và, ồ, nếu tôi có thể cứ giăng bây giờ mà không muốn mở nó ra! Tôi chỉ giống như một đứa trẻ với sự mong đợi Giáng sinh đó, một—một sự chờ đợi điều gì đó, anh em biết đấy, anh em chỉ cảm thấy rằng có một sự ngạc nhiên nhỏ và anh em chỉ phải có được nó. Và, anh em biết đấy, ngay cả khi chúng ta già đi, tôi không nghĩ chúng ta mất hết tuổi thơ của mình. Anh em có nghĩ vậy không? Chúng ta chỉ là những đứa trẻ mới lớn. Đó là về nó.

2 Ồ, Chúa đáng được ngợi khen! Chúng ta rất vui được ở ngoài đây lần nữa, vào buổi sáng giáng sinh tốt đẹp này, trông đợi những ơn phước của Chúa tiếp tục với chúng ta khi chúng ta tiếp tục trong buổi nhóm, như tôi tin chắc Ngài đã làm vậy.

3 Tôi nghĩ, vào sáng nay, họ sẽ có một số quà cho trẻ em. Hoặc—hoặc đó là...[Anh Neville nói, “Đã nhận nó rồi.”—Bt.] Đã nhận rồi, quà của thiếu nhi. Ồ, điều đó rất tốt.

4 Bây giờ, chỉ muốn đưa ra một báo cáo ngắn gọn về buổi nhóm vừa rồi của chúng ta, nếu nó ổn, và vào lúc này. [Anh Neville nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em là những người cầu nguyện và bám víu vào Đức Chúa Trời, để tôi đi ra vào những buổi nhóm này. Và tôi chỉ muốn đưa ra một bản tóm tắt nhỏ về—về những buổi nhóm vừa rồi.

5 Một trong những sự kiện nổi bật của buổi nhóm vừa rồi, là ở...đã xảy ra ở Shawano, Wisconsin. Đó là tại thánh phòng trường trung học, thánh phòng trường trung học mới, khi chúng tôi gần như sẵn sàng để cầu nguyện cho người đau. Tôi vừa thực hiện sự kêu gọi tin nhận, và nhiều người đã giơ tay lên, tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân họ. Và rồi chính tôi nhận thấy điều gì đó đang xảy ra, mà ở ngay trong cử tọa, cách tôi một chút. Và đó là một người đàn ông khoảng bảy mươi hay bảy mươi lăm

tuổi. Ông đã chết, chết vì một cơn đau tim. Nước bọt chảy ra từ miệng ông, và người ông ướt đẫm. Và—và vợ ông, thật sự điên cuồng, đang chà xát mặt ông.

6 Và—và tôi biết đó là thủ đoạn của kẻ thù. Hẳn làm những điều đó chỉ để khiến dân sự bối rối, đấy, và rồi, khi hẳn làm điều đó, buổi nhóm trở nên hỗn loạn. Nó đã xảy ra nhiều lần trong buổi nhóm. Vừa mới đây ở New England nó đã xảy ra như thế một lần nữa, ngay trước khi có sự kêu gọi đó.

7 Và vì vậy để giữ cho dân sự khỏi bị kích động, tôi...Trong những lúc đó, anh em phải giữ sự khôn ngoan của mình, để thấy Đức Thánh Linh sẽ nói gì. Bởi vì, chúng ta được dạy trong Kinh Thánh, rằng, “Mọi sự hiệp lại làm ích cho những người yêu mến Đức Chúa Trời.”

8 Và có nhiều con cái của Đức Chúa Trời, những người yêu mến Ngài. Và tôi cứ nhìn vào người đàn ông đó, và thấy ông ấy đã nổi bọt trong miệng. Và sự...Và như bất cứ ai đều biết, khi cái chết ập đến với một người, thường là nước vỡ ra, anh em thấy đấy. Và họ...Và vợ ông, cứ xoa mặt ông, và bà cứ làm như *thế*. Để giữ cho mọi người khỏi để ý đến bà, tôi nói, “Chồng chị, chị muốn người nào đó lấy nước cho anh ấy uống không?” để thu hút sự chú ý của bà ấy.

9 Và bà ấy nói, “Anh Branham, tôi chỉ giao tất cả cho anh.” Và bà là một—một tín đồ Lutheran, bởi giáo phái.

10 Và rồi tôi nghĩ tôi sẽ gọi hàng người cầu nguyện, và đưa mọi người lên, để cầu nguyện cho họ. Nhưng, thay vì làm điều đó, Đức Thánh Linh bắt đầu di chuyển vào trong buổi nhóm, trên dân sự, chỉ để kêu gọi họ. Và Nó đã đi qua người già đó, khoảng hai lần. Và rồi, đột nhiên, tôi nói, “Chúng ta sẽ chỉ cầu nguyện.”

11 Và khi tôi bắt đầu cầu nguyện, tôi nghe chính mình đang cầu nguyện, mà đã nói với người chết này, “Hãy buông ông ấy ra.” Và khi nó được nói, điều đó, cho đến nỗi người đàn ông đó sống lại, và đứng dậy. Và cả thành phố đi như điên cuồng về điều đó, những gì Chúa đã làm.

12 Và rồi, dĩ nhiên, ở những buổi nhóm khác. Và một trường hợp nhỏ tôi chỉ muốn trích dẫn, không làm mất quá nhiều thời

gian của anh em, nhưng đó là tại Los Angeles vừa rồi. Tôi đang ở với Anh Arganbright.

¹³ Và nhiều người trong anh em biết nó như thế nào ở những nơi, dân sự đang kêu cầu. Có những người có nhu cầu. Chúng ta không lên án nhiều người vì sự kêu gọi và muốn cầu nguyện. Đó là bốn phận của chúng ta, là cầu nguyện cho những người đó.

Và thật là khủng khiếp ở đó, bởi vì chúng ta đã có nhiều điều vĩ đại mà Chúa là Đức Chúa Trời đã làm. Và, một người, có một người bị bại liệt, đã bị bại liệt hai mươi mấy năm, và đang nằm trên giường của mình. Và Chúa là Đức Chúa Trời đã chữa lành cho người đó, và ông bước ra từ buổi nhóm. Và điều đó đã bắt đầu một sự khuấy động nhỏ giữa các giáo hội.

¹⁴ Rồi, một buổi sáng, tôi nghe tiếng chuông điện thoại. Và Anh Arganbright, người mà tôi đang ở cùng, đã không ở cùng lúc đó, để nhắc máy. Và tôi nhắc điện thoại lên và trả lời, và đó là một—một nhà truyền giáo người Mexico. Và anh ấy nói, “Tôi không biết rằng—rằng anh đã ở trong thị trấn, Anh Branham à.” Anh ấy nói, “Tôi—tôi—tôi biết rằng anh sẽ có một buổi nhóm tối nay, ở đâu đó hướng tới Cow Palace.” Và anh ấy nói, “Tôi có một bé trai chưa được năm tháng.” Và nói, “Nó sắp chết, vì bệnh ung thư.” Và nói, “Tôi biết không phải là thông lệ để làm điều này, nhưng,” nói, “có thể tìm thấy sự thương xót, để anh sẽ đến và cầu nguyện cho cậu bé không?” Hãy tưởng tượng, điều gì sẽ xảy ra nếu đó là con bạn?

¹⁵ Và tôi—tôi nói, “Tôi sẽ nhờ Ông Arganbright đến nghe điện thoại, và anh cứ nói với tôi, hãy để...hướng dẫn anh ấy đến bệnh viện ở đâu, bởi vì tôi không biết rõ về thành phố đó.” Bốn trăm dặm vuông của thành phố; tôi không hề tìm thấy bệnh viện đó.

Ông Arganbright đã đến. Anh ấy nói, “Anh Branham, anh...”

Tôi nói, “Tôi cảm thấy chắc chắn được dẫn dắt rằng đây là của Đức Thánh Linh.”

¹⁶ Vì vậy chúng tôi đi xuống thành phố, và ở đó đến bệnh viện. Và một anh em người Mexico, mặc dù anh ấy không đen, không đen hơn tôi, và một người đàn ông ở độ tuổi của tôi. Và vợ ông

là một phụ nữ Phần Lan, một phụ nữ tóc vàng, rất đáng yêu. Và ông là một quý ông. Và chúng tôi đi vào bệnh viện.

17 Và, ồ, tôi thấy rất nhiều cảnh tượng, tất cả chúng ta đều vậy, mà làm chúng ta bối rối và khơi dậy những cảm xúc của chúng ta, nhưng đó là một trong những cảnh tồi tệ nhất mà tôi từng thấy. Họ phải mang cậu bé đến... gần phòng y tá, với một y tá đặc biệt. Và, khi tôi nhìn, bệnh ung thư đã tách rời hàm của cậu bé ra, đến nỗi, họ phải quấn một miếng giẻ quanh đầu nó, để giữ cho đầu nó không bị bung ra. Và trong hàm nhỏ của nó, nơi bác sĩ đã cố gắng cắt bỏ khối u, và tạo ra những cái rãnh lớn, tới lui, như thế này, tất cả các con đường xung quanh cổ họng nhỏ bé của nó. Và nó chỉ làm trầm trọng thêm bệnh ung thư, và tôi có thể gọi nó là từ ngữ đó, mà “phân tán” nó, từ ngữ đúng sẽ là vậy. Và nó đã đi vào cái lưỡi nhỏ bé của nó, và cái miệng nhỏ bé, không rộng ra đó, cái lưỡi nhỏ đã sưng lên và chảy ra khoảng đó, và chuyển sang màu đen, và nó làm tắt luồng không khí nơi nó thở qua từ lỗ mũi của nó.

18 Và người cha đó đi vòng quanh, bên cạnh đứa bé này, và nói, “Chào, Ricky.” Nói, “Con trai nhỏ của bố! Bố đã đưa Anh Branham đến để cầu nguyện cho con, Ricky à.” Và đứa bé đã nhận ra cha của nó.

19 Và—và nó không có hơi thở ở trên đây, vì vậy họ phải cắt một lỗ trong cổ họng của nó. Có một cái nhỏ, trông giống như một cái còi tròn nhỏ mà chúng ta thường có cách đây nhiều năm, nằm trong cổ họng nhỏ bé của nó. Và nó đã lấy hơi thở của nó qua cái còi đó. Và một y tá phải ở lại đó mọi lúc vì bệnh ung thư, đang chảy dịch, sẽ để... làm tắc nghẽn cái lỗ nhỏ này. Và cô ấy sẽ phải kéo nó ra, như thế, sự dẫn lưu ung thư ra khỏi bệnh ung thư. Và cánh tay nhỏ bé của nó bị nẹp lại, để nó không thể nắm bắt cái này bằng bàn tay của nó, để kéo còi ra khi nó đang bóp nghẹt. Và một y tá ở đó mọi lúc. Khi nó bắt đầu bóp nghẹt, cô ấy sẽ đưa tay xuống, lấy các thứ và kéo thứ ung thư ra khỏi cái còi nhỏ của nó ở đó nơi ung thư đi qua cổ họng của nó.

20 Và đôi bàn tay nhỏ bé của nó, giống như thế này, vươn tới bố của nó, cái đầu nhỏ của nó ngửa ra sau. Và bé nhỏ của nó... Ồ, chúng ta là các anh chị em. Cái tã nhỏ của nó, nó không... Em

bé, cỡ này, không dài đến *thế*. Chưa được năm tháng tuổi, và con người nhỏ bé đó đã nhận ra cha của nó! Và anh ấy nói, “Ricky, cậu bé của bố!”Ồ, thật, thật sự làm tan chảy trái tim của một người sắt đá. Và anh ấy đang cố gắng chơi đùa với nó, hay vỗ về nó, như thế *này*.

21 Và tôi, đang đứng đó, tôi nghĩ, “Lạy Chúa Jê-sus, nếu Ngài là Nguồn của mọi sự cảm thông, và tất cả sự thương xót nằm trong Ngài, Ngài sẽ nhận được sự vui mừng khi thấy đứa con yêu dấu nhỏ bé này nằm ở đây, sắp chết như thế không? Con thật sự không thể tin, và sẽ không bao giờ tin, rằng đó là—rằng đó là ý muốn của Đức Chúa Trời Toàn Năng, để thấy điều đó như vậy.” Tôi nghĩ, “Ngài là Nguồn thương xót. Và nếu Ngài là Nguồn thương xót, thế thì làm sao Ngài, Ngài có thể là một Đức Chúa Trời đầy thương xót và vui thích nhìn thấy điều gì đó như thế?” Tôi nghĩ, “Ngài sẽ làm gì nếu Ngài đứng ở đây?”

22Ồ, tôi hy vọng rằng nhóm nhỏ của chính tôi ở đây biết rõ về tôi, để biết rằng nếu tôi là một người cuồng tín thì tôi không biết điều đó. Nếu bất cứ điều gì tôi muốn trở thành, là thành thật. Khi tôi gặp Đức Chúa Trời, tôi muốn gặp Ngài với tấm lòng chân thật, và tôi đã làm điều tốt nhất mà tôi biết cách để làm.

23 Nhưng Điều gì đó đã phán với tôi khi tôi nói, “Lạy Chúa, Ngài sẽ làm gì nếu Ngài đang đứng ở đây?” Điều gì đó nói lại, nói, “Ta đang chờ xem người sẽ làm gì.”

24 Và khi tôi nhìn vào con người nhỏ bé đó, tôi nắm lấy bàn tay bé nhỏ của nó, không rộng như *thế*, và đặt nó vào những ngón tay của tôi, như thế *này*, và giữ nó. Và tôi nói, “Bởi đức tin nơi Đức Chúa Trời, con đặt giữa bệnh ung thư này và đứa bé, Huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ,” và chỉ quay lại và bước ra. Người cha đã đến với tôi. Tôi thật sự không thể nói thêm nữa.

25 Và tôi đi đến xe, và anh ấy nói, “Anh Branham, đây là một phần mười nhỏ tôi đã để dành cho anh.”

26 Tôi nói, “Ồ, người anh nhân từ, đừng làm thế.” Tôi nói, “Không. Tôi không lấy tiền.”

27 Anh nói, “Nhưng đây là phần mười dành cho chức vụ.” Nói, “Tôi đã để dành nó, nghĩ rằng tôi sẽ gặp anh ngày nào đó.”

28 Tôi nói, “Hãy đặt nó vào hóa đơn nhỏ bé của Ricky trong đó.” Tôi nói, “Nó, nó sẽ cần điều đó.” Và vì vậy tôi đi lên nhà.

29 Và trong vòng hai giờ kể từ lúc đó, cái hàm nhỏ đã hoạt động trở lại, bình thường, lưỡi trở lại trong miệng nó. Lòng thương xót yêu thương của một Cha nhân từ, yêu thương đã thấy thích hợp để chữa lành đứa bé. Sáng hôm sau, đứa bé sẽ được gửi về nhà, vì một đứa bé khỏe mạnh.

30 Và khi tôi vừa chuẩn bị rời khỏi... Dĩ nhiên, điều đó lan rộng đến Bờ biển phía Tây. Và ở đây một bác sĩ nổi tiếng nào đó đã gửi cháu nội của ông từ đó đến phía sau Pasadena, và đặt một rào chắn ở đó, để cầu nguyện cho đứa trẻ đó; nơi mà ông đã tiêm cho nó một mũi thuốc penicillin, khiến cho khối ung thư đi vào bên hông của nó, một đứa bé nhỏ, khoảng hai tuổi.

31 Và vì vậy nhà truyền giáo người Mexico, nhỏ bé này đã gọi, và anh ấy nói, “Tôi—tôi phải gặp Anh Branham trước khi tôi đi.” Và vợ tôi và tôi đã ở trong xe hơi rồi.

32 Và tôi đã bắt được một con cá, cách đây hai năm, ở dưới Dòng Sông Không Trở Lại, với những Thương Gia Cơ-đốc. Walt Disney, nhóm người ngoài đó, đã nhét nó vào, người phân loại, vì đó là kỷ lục thế giới, về cá hồi có màu sắc rực rỡ. Và tôi đang đặt nó vào trong xe hơi.

33 Và có một—một xe nhỏ có gắn chạy lên, phía sau, và nhảy ra ngoài, người cha Mexico, nhỏ bé này. Và những giọt nước mắt chảy dài trên má anh, khi anh chạy lên và giật mũ ra; và người vợ Phần Lan nhỏ bé của anh. Và anh ấy nói, “Anh Branham, đây là phần mười mà Chúa đã gửi đến anh.”

“Ồ,” tôi nói, “anh ơi!”

Nói, “Anh biết đấy, Ricky đang về nhà hôm nay.”

34 Và tôi nói, “Tôi biết ơn vì điều đó.” Anh ấy... Tôi nói, “Nhưng tôi đã bảo anh lấy tiền—tiền phần mười đó và—và thanh toán hóa đơn của Ricky.”

35 Anh ấy nói, “Đó thật sự là những gì tôi phải nói với anh, Anh Branham à.” Anh ấy nói, “Khi tôi đi trả tiền cho bác sĩ, sáng nay, tôi đã đưa thứ này, số tiền này cho ông ấy. Tôi nói, ‘Thưa bác sĩ, tôi muốn trả cho ông số tiền trên hóa đơn.’ Ông ấy nói, ‘Thưa

ông, đừng nhắc đến điều đó với tôi. Anh không nợ tôi gì cả.’ Ông ấy nói, ‘Đó là điều vĩ đại nhất tôi từng thấy trong cả đời.’ Ông ấy nói, ‘Đó là sự việc phi thường!’ Nói, ‘Anh không nợ tôi một xu.’”

36 Nó chỉ cho thấy rằng Đức Chúa Trời hằng sống vẫn sống. Và bây giờ trước khi chúng ta mở ra của Ngài...Ồ, có nhiều điều nữa đã xảy ra. Tôi ước gì tôi có thời gian để nói với anh chị em, nhưng thời gian không cho phép.

37 Và bây giờ, ngay sau ngày đầu tiên của năm, tháng Giêng, tôi sẽ đi nước ngoài lần nữa. Vì...Tôi sẽ ở Kingston, Jamaica, tại—tại các đường đua, vào tháng Giêng, và từ đó đến Puerto Rico, và vân vân.

38 Vì vậy chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát, trong lời cầu nguyện, trước Đấng Christ yêu thương, vĩ đại của chúng ta.

39 Ôi Chúa, Ngài là nơi ẩn náu của chúng con trong mọi thế hệ. Ngài là đấng sẵn sàng giúp đỡ trong lúc khó khăn. Và để biết rằng sự Hiện diện yêu thương của Ngài không bao giờ sai, Nó đi trước chúng con. Và chúng con được dạy rằng các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đóng trại chung quanh những người kính sợ Ngài.

40 Xin mang đến trên chúng con, ngày hôm nay, Chúa ôi, sự kính sợ tin kính đó, để chúng con có thể biết rằng chúng con là thần dân của tay Ngài, và sẽ đứng vào ngày nào đó trong sự phán xét Thiên giáng của Ngài. Và có một phương thuốc duy nhất mà chúng con biết, và Lời Ngài dạy về, đó là Huyết của Chúa Jêsus Con Ngài, để cầu thay cho chúng con, sáng nay, trong sự Hiện diện của Đấng Toàn Năng, mang chúng con vào sự làm hòa với Ngài, qua công lao của Ngài. Và rồi nó được ban cho chúng con, ân điển không xứng đáng, và chúng con yêu Ngài vì điều này. Và khi chúng con...

41 Trong tâm trí chúng con đặt hàng trăm điều vĩ đại mà Ngài đã làm. Và điều vĩ đại nhất trong tất cả, chúng con có thể nghĩ đến, là khi Ngài đã cứu chúng con khỏi một đời sống của cái chết, nơi mà trong chúng con cư ngụ sự chết vì tội lỗi và sự vi phạm. Nhưng bởi chấp nhận sự tha thứ của Ngài, theo Lời Ngài... Vì có lời chép rằng, “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có

Sự sống bất tử.” Và chúng con tin Điều đó, và đã tin nhận Nó, và làm chứng về sự Hiện diện của Đức Thánh Linh.

⁴² Và bây giờ trong điều ác cuối cùng này, những giờ cuối cùng của lịch sử thế giới này, chúng con biết ơn Ngài, Ôi Đức Chúa Trời, để biết rằng; khi có quá nhiều sự lộn xộn của tâm trí, “Và nhiều người đang chạy đi chạy lại,” như Ngài đã phán qua các tiên tri thánh, rằng, trong thời đại này, “sẽ đến một lúc mà con người sẽ đi từ phương Đông, từ phương Tây, phương Bắc, và phương Nam, tìm kiếm để nghe Lời thật của Đức Chúa Trời.” Và chúng con đã sống để thấy thời đó.

⁴³ Và Ngài đã tiên đoán rằng sẽ có một lúc, từ sự đóng đinh Ngài cho đến khi Ngài Đến, “Một ngày mà không phải là đêm cũng không phải là ngày. Đó sẽ là một thời kỳ u ám, ảm đạm,” chỉ đủ Ánh sáng để thấy đi chung quanh thế nào. Nhưng Ngài đã phán, “Vào lúc chiều tối, sẽ có Sự Sáng,” cùng một Con, cùng một Đấng Christ, đã sống lại ở phương Đông. Và về mặt địa lý, mặt trời đi qua phần nằm ngang của trái đất, và bây giờ đang lặn ở phương Tây, nhưng đó cũng là mặt trời mọc lên ở phương Đông. Cũng chính là Con Đức Chúa Trời đang sai Thánh Linh của Ngài đến trong những ngày sau rốt này, để tỏ cho thấy rằng lời Kinh Thánh của Ngài không thể bị phá vỡ, mọi Lời phải được ứng nghiệm.

⁴⁴ Vào đêm trước của lễ Giáng sinh trọng đại này, khi mà, ít người chúng con biết nhưng đây có thể là buổi nhóm cuối cùng trong những buổi nhóm này chúng con sẽ được ngồi với nhau. Và chúng con cầu xin Con của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ ngự giữa chúng con sáng nay, và phán với chúng con lòng nhân từ của Ngài và sự thương xót của Ngài, và ban cho chúng con sự tha thứ về tội lỗi của chúng con.

⁴⁵ Và chúng con sẽ không quên, Chúa ôi, những ai đau khổ và cần sự đụng chạm chữa lành của Ngài, cùng một Đức Chúa Trời Đấng đã để bé Ricky sống, mang kẻ chết trở lại, như Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm trong ngày sau rốt. Và những Lời Ngài là thật. Chúng con tin rằng Ngài ở đây sáng nay, hiện diện khắp nơi, và sẵn sàng làm một cách dư dật dồi dào, trên tất cả những gì chúng

con có thể cầu xin hay suy tưởng. Chúng con chờ đợi Ngài, Cha ôi, trong Danh Đức Chúa Jê-sus, Con Ngài. A-men.

46 Bây giờ, tối nay, ý Chúa, tôi muốn có một buổi nhóm truyền bá phúc âm. Tuy nhiên thật sự không biết chính xác Sứ điệp của tôi sẽ ở đâu, như mục sư yêu dấu và ân cần nhất của chúng ta đã yêu cầu tôi có hai buổi nhóm ngày hôm nay. Và tôi sẽ cố gắng điều đó, bởi ân sủng của Đức Chúa Trời. Và tôi muốn nói về Đấng Mê-si sắp đến, hay điều gì đó về vấn đề đó, cho tối nay, hay mệnh lệnh đó.

47 Sáng nay, đó là lễ Giáng-...Chúa nhật ngay trước lễ Giáng sinh, tôi muốn nói về điều gì đó mà tôi tin những người trẻ, những người vừa bước ra và nhận chức vụ của họ trong giáo hội, sẽ có thể hiểu được; về một đề tài nhỏ, mà chúng ta sẽ gọi là, một đề tài Giáng sinh.

48 Và anh em nào muốn lật ra trong Kinh Thánh, xin lật ra với tôi đến Phúc âm của Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 2, khi chúng ta đọc Lời Ngài.

49 Và đừng quên, những buổi nhóm sẽ bắt đầu lúc bảy giờ ba mươi. Đúng thế, phải không, thưa anh? [Anh Neville nói, “Bảy giờ ba mươi. Vâng.”—Bt.] Bảy giờ ba mươi, chính xác, tối nay. Và sẽ là một buổi nhóm dài khoảng một giờ, một buổi nhóm giảng đạo.

50 Và bây giờ anh em nào có Kinh Thánh của mình mở ra, tôi chỉ muốn đọc một hoặc hai câu trong số này, cho một—một đề tài, và cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta bối cảnh.

Bấy giờ khi Chúa Jê-sus đã sanh tại thành Bết-lê-hem xứ Giu-đê trong thời vua...trong thời vua Hê-rốt, kia, có các nhà thông thái từ phương đông đến Giê-ru-sa-lem.

Nói rằng, Vua dân Giu-đã mới sanh tại đâu? vì chúng ta đã thấy ngôi sao của Ngài ở phương đông, nên đến đặng thờ lạy Ngài.

51 Họ phải mệt mỗi kinh khủng. Anh em thấy, mệnh—mệnh lệnh khẩn cấp. Và đó là mệnh lệnh của nhà vua, do đó nó phải được thực hiện. Và sẽ dường như lạ, rằng một cảnh tượng tuyệt vời như chúng ta đang nhìn thấy, lễ Giáng sinh đầu tiên, rằng

một mệnh lệnh như vậy sẽ được ban hành vào lúc đó. Nhưng, anh em biết đấy, Đức Chúa Trời của Thiên đàng đã định trước mọi sự, qua Chúa Jêsus Christ, và rằng mọi sự phải làm việc theo ý chỉ vĩ đại của Ngài. Và khi họ đứng đó, ngay phía tây của Bết-lê-hem.

⁵² Khi anh em đi lên, từ xứ Giu-đê, anh em đứng nhô lên trên một ngọn núi, và một sa mạc đầy đá, một miền quê hoang vu. Và dẫn ra từ một trong những đường phố chính của Bết-lê-hem, có một con đường nhỏ đi lên núi, mà được gọi là con đường, và nó không gì hơn chỉ là một đường mòn nhỏ giống như chúng ta sẽ tìm thấy ở đây, nơi những thú vật đã giẫm lên. Bởi vì, đó là đường mòn của những con lừa, nơi lừa và lạc đà đi qua, đi xuống xứ Giu-đê, ra khỏi Bết-lê-hem.

⁵³ Và khi anh em lên đỉnh, từ Giu-đê, đi lên Bết-lê-hem, và vượt qua đỉnh đồi, có một tảng đá lớn đang nằm ở đó, có kích thước bằng một phần ba của tòa nhà này. Và nó phải là gần ở đó, nơi họ đã dừng lại, sau khi leo lên đồi, để cho con la nhỏ nghỉ ngơi. Và Giô-sép đã rất mệt mỏi vì ông đã bị áp lực nhiều ngày đó, để đến Bết-lê-hem.

⁵⁴ Bởi vì, đã có một sắc lệnh được ban ra từ Hê-rốt và Sê-sa Augút-tơ, rằng mỗi người phải trở về nơi họ được sinh ra, để nộp thuế. Và thuế má luôn luôn là sự hủy diệt của tất cả các quốc gia. Mọi quốc gia đã từng sa ngã, đều sa ngã bởi thuế của nó. Và họ đã bị đánh thuế.

⁵⁵ Và, ồ, một người thật nhẩn tâm, khiến một người đàn bà, trong tình trạng của mình, phải được đem ra khỏi nhà và xa nhà, trong tình trạng mang thai của cô ấy, bởi vì anh em thấy rằng cô ấy sẽ làm mẹ bất cứ lúc nào. Và cô ấy chỉ là một cô gái, gần như... được cho là ở tuổi mười tám, mười chín tuổi. Và cô ấy đang ngồi trên con lừa nhỏ, và khi con lừa nhỏ khịt mũi khi họ dừng lại chỉ nghỉ một lát.

⁵⁶ Và Giô-sép bước đến bờ rìa, từ nơi họ đang đứng, và nhìn xuống Bết-lê-hem. Thế gian ít ai biết rằng đêm đó sẽ được hát trên môi miệng của mọi người qua các thời đại sắp đến! Và Giô-sép, khi ông nhìn và quan sát thành phố, và sự huyền ảo của dân chúng, một số người chống lại việc phải đóng thuế của họ, và

tôi có thể nghe ông ấy nói điều gì đó như thế này, “Em yêu dấu, em biết đấy, anh nghi ngờ không biết chúng ta sẽ tìm được một chỗ ở khách sạn, tối nay, cho em không. Anh có thể thấy nhiều người đang ngủ trên đường phố và bất cứ nơi nào họ có thể tìm thấy, để ngủ. Thành phố đông đúc. Và tất cả các khu vực xung quanh, đã đến vì việc đánh thuế này.”

⁵⁷ Nhưng, lạ thay, khi ông quay lại trong sự ngạc nhiên, để nhìn, người vợ thân yêu của ông dường như không thể trả lời. Và khi ông quay đầu lại, để xem điều gì đã xảy ra với nàng, ông nhận thấy có một tia sáng trên gương mặt nàng, giống như ông chưa bao giờ nhìn thấy trước đây. Và dưới đôi lông mày đáng yêu của nàng, đôi mắt nàng dường như hướng lên, ngược lên bầu trời, giống như có một ánh sáng rực rỡ siêu phàm trên gương mặt nàng. Và ông quay lại và chạm tay vào nàng.

⁵⁸ Và cuối cùng nàng nhìn ông, và nói, “Giô-sép, anh có để ý Ngôi Sao đang treo lơ lửng trên kia không? Nó dường như là ngôi sao đẹp nhất mà em từng thấy trong cả đời. Nó dường như thấp sáng cả làng Bết-lê-hem.” Và tôi có thể nghe nàng nói, “Từ khi mặt trời lặn, em đã để ý Ngôi Sao đó, và Nó dường như đã đi theo chúng ta.”

⁵⁹ Giô-sép, tôi có thể nghe ông ấy nói điều gì đó như thế này: “Đúng, em yêu quý, anh—anh thấy điều gì đó kỳ lạ, vì Nó dường như là ngôi sao sáng nhất trên các tầng trời.” Và thật sự điều đó đúng.

Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, Sao Mai, (Như
nhà thơ đã viết nó.)
Đẹp nhất trong hàng vạn đối với linh hồn tôi.

⁶⁰ Và khi ông lấy tay mình, trong sự âu yếm, ôm quanh người và thắt lưng của người yêu nhỏ bé, và vợ của mình, ông nhắc nàng xuống khỏi con lừa, quấn nàng lại, và đặt nàng xuống trên tảng đá, để con thú nhỏ mang gánh nặng có thể nghỉ ngơi.

⁶¹ Và khi nàng đặt cánh tay dịu dàng của nàng quanh vai ông, tôi có thể nghe nàng nói điều gì đó như thế này, “Giô-sép à, cả hai chúng ta đều ý thức rằng tất cả điều này là bí ẩn. Chúng ta thật sự không thể hiểu được điều đó. Nhưng, cả hai chúng ta đều là

những người tin, chúng ta biết rằng Đức Giê-hô-va có điều gì đó ở trong kho. Và rằng Ngài đã chọn chúng ta; và đã chọn em, trên những người nữ của thế gian ngày nay, để có sứ điệp này được giấu kín trong lòng em.” Anh em thấy đấy, thế gian nghĩ rằng đó là đứa con hoang được sinh ra, nhưng Ma-ri biết điều gì là thật.

⁶² Và, ngày nay, nhiều người nghĩ giống như vậy, rằng, “Những người đã tiếp nhận Đấng Christ này,” người ta nghĩ rằng, “họ là loại người mất trí nào đó, hay một người có tiếng xấu.” Nhưng họ là những người đã ấp ủ Thánh Linh đó và Đức tin đó trong lòng, họ biết mình ở đâu. Không có gì quấy rầy Điều đó.

⁶³ Một người bạn tốt của tôi đã gọi cho tôi cách đây vài ngày, và đang nói chuyện với một người nghiên cứu tâm lý và—và tâm—tâm trí. Và người này đã đọc sách của tôi, và họ nói, “Nếu ông ấy là một người thuộc linh, anh có biết rằng chỉ có một sợi dây nhỏ giữa những người thuộc linh sâu sắc và sự điên rồ không?” Và người đó khá hốt hoảng.

⁶⁴ Tôi nói, “Đừng nghĩ điều đó lạ. Chúa của chúng ta đã bị gọi là điên rồ. Tất cả các môn đồ của Ngài đều bị gọi là điên rồ. Và tất cả những người thờ phượng Ngài bị gọi là điên rồ. ‘Theo cách gọi đó là dị giáo,’ Phao-lô vĩ đại đã nói, ‘sự thờ phượng của tôi cũng vậy, Đức Chúa Trời của tổ phụ tôi.’” Họ không điên. Nhưng, thế gian, sự rao giảng Phúc âm là sự ngu dại đối với những người hư mất. Nhưng điều đó làm vui lòng Đức Chúa Trời, qua sự ngu dại này, để cứu những người muốn tin.

⁶⁵ Và khi họ, cặp vợ chồng trẻ này, ngồi ở đó và nhìn ra thung lũng đó, và đã thấy Ngôi Sao vĩ đại này đang chiếu sáng ở phương Đông; cách, hàng trăm dặm xa hơn thế, ở bên kia những ngọn núi, và những vùng biển, trên đất nước Ấn Độ, cũng có những Đạo sĩ đang theo dõi.

⁶⁶ Bây giờ, những nhà thông thái này mà chúng ta đang nói đến, được gọi là...Họ thực sự là những Đạo sĩ, là những nhà thiên văn quan sát các vì sao. Thế thì, họ được gọi là, “những nhà thông thái.” Và họ vẫn tồn tại cho đến ngày nay. Tôi đã nói chuyện với họ, nhiều lần. Và họ luôn luôn đi ba người, bởi vì cả ba phải đồng ý. Và ba là một sự xác nhận. Và ở Ấn Độ, mới đây, tôi thấy họ ngồi

trên đường phố, tụm lại với nhau, ăn mặc hoàn toàn giống như những Đạo sĩ đầu tiên này. Họ không thay đổi.

67 Và họ là những người thờ phượng một Đức Chúa Trời thật. Họ là con cái của Áp-ra-ham, qua một người vợ khác. Và họ tin rằng có một Đức Chúa Trời thật. Bao nhiêu lần tôi đã thấy những thầy tế lễ Hồi giáo rung tiếng chuông lớn như *thế*, và la lên, “Có một Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, và Mohammed là tiên tri của Ngài.”

68 Chúng ta nói, “Có một Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, và Chúa Jêsus là Con Ngài.”

Và họ nói, “Không đời nào Đức Chúa Trời có Con!”

69 Tôi được đặc ân thấy gần một trăm ngàn người đến với Đấng Christ, cùng một lúc, bởi vì sự Hiện diện của Ngài và những gì Ngài đã làm ở Ấn Độ.

70 Bây giờ, những người Ấn-độ, mà chúng ta gọi là những nhà thông thái, trước tiên, trong Kinh Thánh, được tượng trưng như những người Mê-đi Ba-tư. Anh em sẽ tìm thấy điều đó trong chương thứ hai của Đa-ni-ên. Đó, đó là lý do mà nhà truyền giáo nói, “Thật khó để tách một người Hồi giáo khỏi niềm tin của họ, để đến với Cơ-đốc giáo bởi vì họ đến từ những người Mê-đi Ba-tư xưa mà luật pháp của họ không thay đổi hay vi phạm. Nhiều người trong anh em là độc giả Kinh Thánh biết rằng, người Mê-đi Ba-tư, rằng họ đã không thay đổi luật pháp của họ. Khi điều gì đó, một lời công bố đã được thực hiện, nó tồn tại đời đời. Do đó khi một người Hồi giáo bắt đầu đoạn tuyệt để đến với Cơ-đốc giáo, mọi thứ đều chết đối với anh ta, bởi vì anh ta đã phá vỡ luật lệ của họ.

71 Và những người này, họ chờ đợi một Đức Chúa Trời thật, và họ thờ phượng Ngài trong ánh sáng của ngọn lửa thiêng liêng. Và họ sẽ đến chung quanh những ngọn lửa này và chờ đợi Chúa. Và nhiều người trong số họ đã có những đài quan sát, điều gì đó giống như chúng ta có ngày nay, và họ sẽ đi đến những nơi này trên những ngọn núi cao, và họ sẽ quan sát mọi sự di chuyển của các ngôi sao. Họ tuyên bố, rằng, “Trước khi Đức Chúa Trời làm

bất cứ điều gì trên đất, Ngài luôn luôn tỏ cho thấy điều đó trên trời trước tiên.” Và họ đúng.

⁷² Luôn luôn, Đức Chúa Trời tỏ cho thấy điều đó bằng những dấu hiệu trên trời, trước tiên. Từ khi nào Ngài đã từng làm bất cứ điều gì mà Ngài không tỏ ra một dấu hiệu trên trời, trước tiên? Hãy suy nghĩ về điều đó, trong mọi thời đại mà anh em muốn, và Đức Chúa Trời luôn luôn tỏ ra những dấu hiệu trên trời, trước tiên, trước khi Ngài làm bất cứ điều gì trên đất. Đến từ sự siêu nhiên, rơi vào trong tự nhiên, và được bày tỏ; mọi thời đại, mọi lúc.

⁷³ Và vì vậy lần này không khác gì. Và các Đạo sĩ đang quan sát những thiên thể mà có thể nhìn thấy được, các ngôi sao, mặt trăng, và mọi thứ mà họ có thể nhìn thấy bằng mắt của họ. Và họ biết mọi vị trí, mọi ngôi sao nằm ở đâu. Họ biết lịch thiên văn học đó cũng như chúng ta biết Kinh Thánh. Và nếu một điều nhỏ không đúng, họ biết điều đó, vì đó là một dấu lạ. Và họ đang theo dõi những dấu lạ đó, thật kỹ, mỗi giờ trong đêm. Họ đã theo dõi nó. Không ngạc nhiên khi một Ngôi Sao lạ xuất hiện trên bầu trời sẽ làm cho tất cả họ bận tâm! Không ngạc nhiên khi Vị Khách đó đã lay động họ, một chút! Bởi vì, họ biết mọi ngôi sao đó, và họ đã nghiên cứu chúng, một cách khoa học, và từ mọi sự di chuyển.

⁷⁴ Và họ sẽ nhóm lại xung quanh ngọn lửa này. Và họ đốt nó bằng dầu thiêng liêng, và nó cháy lên, và họ sẽ quan sát trong đó, bởi vì họ tin, rằng, “Đức Chúa Trời là Lửa hay thiêu đốt.” Và Ngài là vậy.

⁷⁵ Anh em thấy, trong Công vụ, chương thứ 10 và câu thứ 35, Kinh Thánh nói rằng, “Đức Chúa Trời không tôn trọng con người, nhưng Ngài nhận bất cứ người nào mà sẽ kính sợ Ngài và sẽ tôn vinh Ngài, cho dù họ là gì đi nữa.” Đó là các bạn Giám Lý, và Báp-tít, và Trưởng Lão, Lutheran, hay—hay Công giáo, hay các bạn có thể là gì đi nữa. Nếu các bạn chân thành trong lòng, Đức Chúa Trời sẽ cho bạn một cơ hội, để mang bạn vào trong Ánh sáng Thiêng thượng của sự thương xót Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài có bốn phạm qua lời hứa của Ngài. Thế thì điều đó tùy thuộc vào các bạn, những gì các bạn làm sau khi các bạn nhận lãnh Nó; rồi các bạn có thể chịu sự phán xét. Nhưng cho đến lúc

đó, bạn không chịu trách nhiệm, bạn đang bước đi trong tất cả những gì bạn biết.

⁷⁶ Vì vậy những Đạo sĩ này, và họ sẽ đi lên, sau sự thờ phượng chung quanh đền thờ thiêng liêng của ngọn lửa, khi nó cháy, và nhìn vào những ngọn lửa thiêng liêng của nó, và tự hỏi liệu sự hà hơi của Đức Chúa Trời đó Đấng là Lửa hay thiêu đốt... “Sự Hiện diện của Ngài, trái đất sẽ hư mất.” Khi người nhìn vào điều đó, thì người sẽ có được sự hà hơi của mình. Rồi người ấy đi lên tháp, và người ấy nhìn chung quanh, xem có vật gì di chuyển không. Và họ đã làm điều này, năm này qua năm khác, ngày này sang ngày khác, giờ này qua giờ khác, thiên niên kỷ này đến thiên niên kỷ khác. Họ đã quan sát những ngôi sao, những thiên thể. Và họ sẽ mang ra những cuộn giấy và họ sẽ đọc chúng.

⁷⁷ Và nó phải xảy ra vào đêm nào đó này, mà họ đã thảo luận về sự—sự sụp đổ của đế chế và sự sụp đổ của các vương quốc, và cách mà thế giới đã dấy lên thành nhiều nơi và sụp đổ lần nữa, và vân vân, rằng có một cuộn giấy được mang ra. Và đó phải là Sách Đa-ni-ên. Và họ đang thảo luận điều gì đó ở đó, mà Đa-ni-ên đã nói, “Sẽ có một Hòn Đá bị cắt ra khỏi núi, không bởi bàn tay.”

⁷⁸ Và nó phải là trong khi họ đang suy nghĩ về điều này, và những ngọn lửa thiêng liêng bùng cháy, mà họ tình cờ để ý rằng có một Khách Lạ ở giữa họ, điều gì đó mà họ không thể giải thích được. Không có cuộn sách nào của họ nói về Điều đó. Không một bài viết nào của họ nói gì về Nó, nhưng Nó đã ở đó! Họ không thể chối bỏ Nó. Họ đã quan sát những thiên thể, và họ biết rằng điều gì đó siêu nhiên đã xảy ra.

⁷⁹ Ồ, Ngài thật tốt lành! Ngài sẽ thu hút sự chú ý của mỗi người mà Ngài đã định cho Sự sống, có lẽ trong những cách thờ phượng riêng của họ. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài biết tấm lòng của con người, và Ngài quan sát họ, và Ngài bảo vệ họ, và Ngài mang họ đến một nơi! “Khi vực gọi Vực,” phải có một Vực để đáp lại lời gọi đó. Nếu một người đang khao khát điều gì đó, điều đó cho thấy rằng có Điều gì đó bên ngoài đó để đáp ứng, để làm dịu cơn khát đó.

⁸⁰ Như tôi thường nói: trước khi có một cái vây trên lưng cá, đã có nước trước tiên cho nó bơi, nếu không nó không có vây để bơi. Trước khi có thể có một cây mọc trên đất, phải có một trái đất, trước tiên, nếu không sẽ không có cây cối.

⁸¹ Cách đây vài năm, trong khi nghiên cứu điều đó, tôi nhận thấy trong một mẩu tin trên báo, nơi một cậu bé ăn những cục tẩy của bút chì trong trường học. Và một ngày kia mẹ cậu tìm thấy cậu ở mái hiên phía sau, đang ăn bàn đạp xe đạp của cậu ấy. Và bà tự hỏi chuyện gì xảy ra với cậu bé. Bà đưa cậu đến phòng khám, để khám. Trong khi kiểm tra cơ thể bé nhỏ của nó, các bác sĩ thấy rằng nó cần lưu huỳnh. Và lưu huỳnh có trong cao su. Do đó, trước khi có sự thèm muốn trong hệ thống của cậu bé, đối với lưu huỳnh, phải có một chất lưu huỳnh để đáp ứng với sự thèm muốn đó, nếu không thì cậu ta sẽ không bao giờ có sự thèm muốn đó.

⁸² Và trước khi có thể có một sự sáng tạo, phải có một Đấng Tạo Hóa để làm nên sự sáng tạo đó.

⁸³ Người nam hay người nữ nào ở đây ngày hôm nay, trai hay gái, mà không khao khát sự sống? Hãy nói cho tôi người phạm nào, ngày hôm nay, mà không ao ước sự sống, để sống mãi mãi, và tôi sẽ chỉ cho anh em thấy một người điên không hiểu biết, vì không có gì lớn hơn sự sống.

⁸⁴ Bạn sẽ tặng gì ngày hôm nay, nếu bạn làm chủ thế giới và tất cả của cải của nó? Bạn sẽ cho nó một cách kiêu hãnh, để sống mãi mãi, và là một người khốn cùng. Sự sống! Bao nhiêu người trong số các bạn những người già sẽ cho đi mọi thứ mà mình sở hữu, để trở lại với một người nam hay người nữ trẻ tuổi? Mọi người đều tìm kiếm điều đó. Tại sao? Nó ở đâu đó, nếu không các bạn không bao giờ thèm muốn nó.

Tại sao anh chị em đau ốm ở đây, ngày hôm nay, nếu anh chị em bị? Bạn đang tìm kiếm điều gì? Điều gì khiến bạn đến để được cầu nguyện? Bởi vì có điều gì đó trong anh chị em! Cho dù bạn thuộc về giáo hội nào, bạn được gắn nhãn hiệu gì, điều đó không có gì liên quan với nó. Bạn là một con người. Bạn là một tạo vật của Đức Chúa Trời. Và có Điều gì đó trong bạn, mà kéo bạn đến nơi nào đó. Và chắc chắn như có một lực kéo trong lòng

bạn, sau khi bác sĩ có thể đã từ chối bạn, rằng vẫn còn hy vọng. Phải có một nguồn của sự giàu có của Đức Chúa Trời, về Quyền năng chữa lành của Ngài, mở ra nơi nào đó, nếu không anh chị em sẽ không bao giờ khao khát Nó. Phải ở nơi nào đó!

⁸⁵ Nếu anh em mong mỗi được thấy Chúa Jêsus đó, nếu điều gì đó khiến anh em khao khát được gặp Đức Giê-hô-va, Ngài ở đâu đó hoặc anh chị em sẽ không bao giờ có được sự khao khát đó. Đức Chúa Trời cũng tốt với anh em như Ngài đối với những nhà thông thái kia hay với bất cứ ai. Nếu anh em khao khát Ngài, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì họ sẽ được mang đến Nguồn đó nơi họ có thể uống phần thỏa mãn.”

⁸⁶ Có thể có những người sắp chết ở đây. Bạn không muốn chết, bạn cảm thấy có điều gì đó còn lại dành cho bạn. Đó là lý do bạn ở đây. Có thể có chứng loạn thần kinh, nơi mà bạn thậm chí không thể tập trung tâm trí lại với nhau; nhưng điều gì đó sâu thẳm trong bạn đang nói với bạn, “Có Điều gì đó có thể khôi phục tôi trở lại ngay.” Có thể có những gái điếm đã bước đi trên đường phố, trong sự xấu hổ; có thể có những người đàn bà đã sống không bất chính với chồng mình, và đã phá vỡ lời thề hôn ước của họ; có thể có những người say rượu, đã làm mọi thứ có trong lịch tội lỗi; nhưng Điều gì đó nói với bạn có một Nguồn nước ở đâu đó.

⁸⁷ Bạn có thể là người Công giáo, bạn có thể là người Do Thái, bạn có thể là bất cứ cái gì bạn có, nhưng bạn là một con người được tạo ra theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Và Ngài đang kéo đến với bạn, kêu gọi bạn, và bạn được dẫn dắt đúng như những nhà thông thái đó đã được dẫn dắt.

⁸⁸ Và khi họ nghiên cứu, và nhìn nơi xa kia và thấy Ánh sáng đó, họ không thể nhận ra Nó là gì. Và chúng ta hãy nghĩ rằng họ... Ngày hôm sau họ nằm xuống, đi ngủ. Họ đã bị làm phiền, và cứ theo dõi Nó. Và một trong số họ chắc hẳn đã có một giấc mơ, Bildad, chúng ta sẽ nói rằng ông ấy đã có một giấc mơ. Và ông đã mơ thấy có một lời tiên tri rằng, “Sẽ có một Ngôi sao của Gia-cốp mọc lên. Và nơi nào đó bên kia, giữa những người Giu-đa, có một Vương tử sắp được sinh ra. Và Ánh sáng đó mà người thấy bây

giờ sẽ mang người đến với Ánh sáng hoàn hảo điều đó sẽ chiếu sáng mọi người tìm kiếm Sự sáng, mà đến trong thế gian.”

⁸⁹ Đấy, cho dù có tôn giáo gì đi nữa, nếu họ thật sự kính sợ Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời bắt buộc phải mang họ đến với Ánh sáng này. Ngài mang họ đến theo cách riêng của họ.

⁹⁰ Đôi khi Ngài mang đến cho họ những phiền não. Đôi khi Ngài mang họ đến...Anh em biết đấy, trong những ngày sau rốt này, Ngài đã nói tiên tri rằng họ sẽ đến bởi những hoạn nạn. Ngài đã làm bữa ăn tối này, và rồi không—không ai đến, và rồi Ngài phán, “Hãy đi vào các đường cái và các đường nhỏ, và kiếm những người què, khập khiễng, đui mù, và bệnh tật, cho các bàn tiệc của Ta sẽ được đây.”

⁹¹ Ngài đang tìm kiếm họ từ mọi bước đi và mọi góc ngách của đời sống, mọi nơi, vận hành trong Thánh Linh trong những ngày sau rốt này, mang họ đến với nhau. Tất cả các giáo phái, và tất cả những ai—những người khao khát sự sống, đều có quyền nhận lãnh Nó, để bước đi trong sự Hiện diện của Ngài, của Bản thể vinh hiển của Ngài, vì Ngài là Con của Đức Chúa Trời hằng sống, vẫn là Sao Mai đang chiếu sáng giữa chúng ta, như Ngài luôn chiếu sáng.

⁹² Cũng Ánh Sáng đó đã giáng xuống Phao-lô, trên đường ông đến Đa-mách! Chân thành trong lòng ông, cố bắt bớ một đám người quá ồn ào, la hét, làm ồn ào quá mức; ông đã đi xuống để đánh đụng họ, và ông nghĩ mình đúng. Và Trụ Lửa đó đứng đó trên đường đi của ông, đã đập ông xuống đất. Kêu lên, “Hỡi Saulơ, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Ông thưa, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

Phán, “Ta là Jêsus,” Đức Giê-hô-va mà ông sốt sắng.

⁹³ Ông rất sốt sắng về Đức Giê-hô-va. Ông không biết gì về Chúa Jêsus, chỉ, “Ngài là một—một kẻ gian ác.” Nhưng Đức Chúa Trời đã sai ông, và ông trở thành nhà truyền giáo vĩ đại nhất mà thế giới từng thấy. Tại sao? Ông đã chân thành; ông đã tin. Đức Chúa Trời đã dẫn dắt ông bằng Sự Sáng đó.

⁹⁴ Anh em nghĩ điều gì khiến chúng ta cảm thấy ngày nay, như những Cơ-đốc nhân, thậm chí nhìn thấy một bức tranh của Ngài?

Và tôi có một người bây giờ vượt trội hơn điều đó, hàng trăm lần. Nhưng cũng chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban Sự Sáng của Ngài đến, trước khi Con Ngài Đến lần thứ hai, để dẫn dắt chúng ta, để an ủi chúng ta, và đưa chúng ta vào Nguồn nước đó; để chúng ta có thể rửa sạch tội lỗi mình, và được trong sạch trong sự công bình của Con Ngài, là Đức Chúa Jê-sus, và trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời, được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà thay đổi.

⁹⁵ Sự Sanh ra có nghĩa là chúng ta đã được thay đổi từ suy nghĩ của mình, đã thay đổi từ thái độ của chúng ta, thay đổi bởi điều gì đó đã xảy ra, bên trong. Không có một tôn giáo nào trên thế giới, không có đủ nước, không có đủ những buổi lễ hay những bài giảng, để có thể thay đổi anh chị em. Phải lấy Huyết của Con Đức Chúa Trời, Chúa Jê-sus Christ. Anh chị em không thể làm sạch chính mình, bằng cách gia nhập giáo hội, hơn là một con báo có thể liếm những sạch vết đốm của nó. Nó càng liếm, chúng càng sáng hơn. Nó chỉ tỏ cho thấy chúng rõ hơn. Bằng cách gia nhập các giáo hội và cố gắng làm những công đức của riêng mình, anh em chỉ cho thấy sự thiếu kém của mình, về sự đói khát bên trong, điều gì đó mà chưa được lấp đầy. Đừng cố gắng nữa; chỉ nhận. Ngài dẫn dắt anh chị em đến với Sự Sáng.

⁹⁶ Và như những người này với giấc mơ này, rằng họ phải thờ phượng Hải Nhi này, họ phải đi. Và họ là những người giàu có. Và họ gom góp sự giàu có của mình và cất chúng vào những kho báu, như nhũ hương, vàng, và mộc dục. Ba người đã đi, để làm chứng. Và họ đóng yên những con lạc đà của họ, và họ đi ra, đi theo Ngôi Sao. Họ phải đi lên núi, đi xuống và băng qua Sông Tigris ở ngã ba, và đi xuống thung lũng Si-nê-a. Và Ngôi Sao đang dẫn họ đến Giê-ru-sa-lem.

⁹⁷ Vì, Giê-ru-sa-lem luôn luôn là ngôi nhà tôn giáo của thế giới, vì Vua vĩ đại đã sống ở đó. Chính trong thành phố đó, nơi có một Vị Vua Đấng đã gặp Áp-ra-ham đến từ cuộc tàn sát các vua, và Danh Ngài là Mên-chi-xê-đéc. “Người không cha cũng không mẹ; không có ngày bắt đầu, hay ngày cuối của sự sống.” Ngay cả tổ phụ, Áp-ra-ham, đã nộp một phần mười, phần mười, cho Ngài. “Không cha, không mẹ; không có thời Ngài đã từng bắt đầu, hay

không có thời mà Ngài sẽ từng kết thúc.” Đó là Vua vĩ đại đến từ Sa-lem, là Giê-ru-sa-lem.

⁹⁸ Và Ngôi Sao đã dẫn dắt những nhà thông thái này đến ngay ngôi vị tôn giáo của thế gian, nhưng, điều đáng buồn là, khi họ đến đó, người ta không biết gì về Nó. Và những nhà thông thái này đã đi lên đi xuống các đường phố. Ngôi Sao, ngay khi họ đến Bết-lê-hem... Ngay khi họ đến Giê-ru-sa-lem, Nó đã biến mất, vậy Nó không hướng dẫn họ nữa. Đức Chúa Trời đang làm gì? Chỉ cho thấy... cách mà mọi người có thể nhận được.

⁹⁹ Tuy nhiên, trong tất cả hệ thống thần học của chúng ta và các giáo hội lớn của chúng ta, và—và vân vân, ngày nay, khi Ánh sáng vĩ đại của Đức Chúa Trời đã bắt đầu chiếu sáng, hội thánh không biết gì về Nó. Vatican biết gì về những điều này? Các tổ chức giáo hội biết gì? Không gì cả! Chúng ta đang có một lễ Giáng sinh khác.

¹⁰⁰ Những người này biết rằng họ đã thấy điều gì đó. Họ biết rằng có điều gì đó đã xảy ra. Vì, họ đã nghiên cứu những thiên thể trên trời, và ở đây là một Khách Lạ, và họ đã được dẫn dắt một cách lạ lùng. Và bây giờ, trong thành phố, họ đi lên đi xuống từng đường phố nhỏ, kêu la, “Vua dân Giu-đa Ngài mới sanh tại đâu? Chúng tôi đã thấy Ngôi Sao của Ngài bên Đông phương.”

¹⁰¹ Vậy thì, họ đã ở Đông phương, họ đã thấy Ngôi Sao của Ngài ở phương Tây. Nhưng nói, “Khi chúng tôi ở Đông phương,” hàng trăm dặm. Đấy, họ đã mất hai năm để thực hiện cuộc hành trình đó.

¹⁰² Tôi biết những nền tảng đó trong những sự dạy dỗ của anh em, nhưng đó là Lẽ thật. Họ đã mất hai năm để thực hiện cuộc hành trình. Họ không bao giờ đến giống như những người được gọi là Cơ-đốc nhân này ngày nay, đặt hài nhi của họ trong máng cỏ đang nằm ở đó, và những nhà thông thái đang đến. Đó là điều vô lý Cơ-đốc giáo. Họ không bao giờ đến với hài nhi trong máng cỏ. Không có lời Kinh Thánh nào nói họ đã làm. Họ đến với một Con trẻ, hai tuổi. Ngài không ở trong máng cỏ. Ngài đã ở trong một ngôi nhà. Hãy đọc phần còn lại của lời Kinh Thánh đó. Nhưng những truyền thống Cơ-đốc, ồ, họ đã khiến cả thế giới bị xáo trộn với những sự dạy dỗ của họ.

103 Tại sao Hê-rốt lại giết những đứa trẻ, lúc đó mới hai tuổi, nếu Ngài chỉ là một đứa bé sơ sinh? Kinh Thánh nói họ đã đến với một “Con trẻ,” không phải là một trẻ sơ sinh; một “Con trẻ,” hai tuổi. Và Hê-rốt đã đi giết những đứa trẻ, đến hai tuổi, để cố giết lấy Ngài; là trẻ sơ sinh, sẽ không phải mất đến hai tuổi, chỉ trẻ sơ sinh.

104 Không bao giờ tìm thấy Ngài trong máng cỏ; họ tìm thấy Ngài trong nhà. “Và khi họ đến nhà, họ tìm thấy Con Trẻ và Ma-ri.” Nhưng anh em thấy cách họ vắn vẹo Điều đó như thế nào.

105 Không lạ gì! Cách đây vài đêm, tôi đang giảng những gì Chúa Jê-sus đã phán với những người Pha-ri-si đó, “Các ngươi đã lấy những truyền thống của mình, và làm cho những điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu quả.”

106 Lúc đó họ kêu lên, “Đức Chúa Trời ở đâu?” Làm sao bạn có thể tin Đức Chúa Trời khi bạn không tin Lời Ngài, và nói, “Đức Chúa Trời đó của Kinh Thánh ở đâu?” Hãy trở lại với Ngài theo cách của Ngài, đó là cách duy nhất bạn từng biết Ngài. Đây là cách.

107 Họ đi lên đi xuống các đường phố, kêu khóc, “Ngài ở đâu? Vua dân Giu-đa Ngài được sinh tại đâu? Vì chúng tôi đã thấy Ngôi Sao của Ngài khi chúng tôi ở bên Đông phương, nên chúng tôi đến dâng thờ lạy Ngài.”

108 Ô, tôi có thể thấy một số thầy tế lễ nói, “Này, thưa quý vị, quý vị ắt đã lắng nghe một đám người cuồng tín ở đâu đó. Quý vị ắt phải đang lắng nghe thần học tầm thường của ai đó.”

109 Những người đó họ có thể nói, “Không, thưa ngài! Chúng tôi đã thấy Nó đang hoạt động. Chúng tôi biết rằng Nó có thật. Và Nó đã dẫn chúng tôi đi xa. Nhưng chúng tôi không thể tìm thấy Nó nữa, và đây là thành phố của nhà vua.”

110 Thật lạ phải không? Giáo hội lớn nhất trên thế giới, hầu hết mọi người, tuy nhiên họ không biết gì về Nó. Và nếu đó không phải là tình trạng giống như vậy của dân sự trên đất vào lễ Giáng sinh này, tình trạng giống như vậy! Không ai có câu trả lời. Họ không thể tìm thấy câu trả lời.

111 Và cuối cùng nó trở nên rất tệ! Đây là những người giàu có, anh em có thể biết cách những con lạc đà của họ được trang bị. Và họ không bao giờ bỏ một đường phố; mọi ngõ hẻm, họ la lớn, “Ngài ở đâu? Ngài ở đâu? Ngài ở đâu?”

112 Và ngày nay với những quả bom nguyên tử treo lơ lửng trong nhà chứa máy bay, ngày nay khi thế giới đang ở trên bờ vực của sự hủy diệt hoàn toàn, và thế hệ của những người này sẽ bị hư mất trong một giây; với một động thái nhỏ, hầu hết bất kỳ quốc gia nhỏ bé nào cũng có thể nhận chìm trái đất.

113 Trong một buổi nhóm của các nhà khoa học, ngày nọ, họ nói có một cảnh ảm đạm. Ồ, bom nguyên tử là một đồ chơi có đầu đạn, với những gì họ có bây giờ. Và các quốc gia khác đã có nó. Nếu Lầu Năm Góc từng để thả ra những gì họ có, sẽ không còn tinh thần Giáng sinh nào nữa, mọi người sẽ hoảng sợ chạy ra đường, la hét và khóc lóc. Anh em không thể trốn. Không có cách nào để trốn.

114 Sự kết thúc là bây giờ. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng, những dấu kỳ và phép lạ xuất hiện, Đấng Mê-si đang bày tỏ chính Ngài trong Thánh Linh.

115 Thánh Linh đó, giáng xuống qua các thời đại, khiến chính Ngài ngày càng nhiều hơn, cho đến khi cuối cùng được sinh ra trong Người hoàn hảo đó.

116 Bây giờ qua các thời đại của Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, và cho đến cuối cùng, và bây giờ ở đây Nó được bày tỏ ngay trước khi Ngài trở lại trong một thân thể vật lý, Đấng trọn vẹn đó; đang kéo Hội thánh Ngài lại với nhau, mang họ ra khỏi mọi giáo phái, mọi thứ, mang họ đến với Ngài, vì Ngài sẽ sớm xuất hiện. Và các giáo hội không có câu trả lời.

117 Vì thế Tòa Công luận được triệu tập, bởi Hê-rốt là một trong bốn kẻ thống trị, và các tòa án đến với nhau. Và họ đã mang đến những thầy tế lễ và các giáo sĩ. Họ nói, “Hãy đọc Kinh Thánh. Đấng Mê-si này được sinh ra ở đâu?” nhà vua nói.

118 Và điều lạ lùng, anh em biết họ đã tìm thấy Ngài ở đâu không? Trong lời tiên tri của Mi-chê. “Hỡi người, Bết-lê-hem xứ Giu-đê, người chẳng phải là nhỏ bé nhất trong tất cả các hoàng tử của

Giu-đa sao? Người chẳng phải là thánh quá máu sao? Người chẳng phải là người—người—người nhỏ nhất trong tất cả họ sao? Nhưng ra từ người sẽ đến Đấng Cầm Quyền của dân Ta.” Đó là nơi họ tìm thấy nó.

119 Và vì vậy những nhà thông thái, khi họ nghe điều đó, họ liền lao ra ngoài cổng thành! Và ngay khi họ rời khỏi nơi hình thức, lạnh lẽo, sa ngã, cũ kỹ đó, ở đó Ngôi Sao lại hiện ra. Ngôi Sao đã ở đó. Và Kinh Thánh nói, “Họ vui mừng khôn xiết.” Ồ, tôi có thể nói họ hét lên một chút, khi họ phát hiện ra, rằng Đấng Siêu nhiên phước hạnh đó mà họ đã thấy, khi họ ra khỏi những đường lối hình thức, lạnh lùng, cũ kỹ, Nó lại xuất hiện. Nó đấy.

120 Và Nó đã dẫn họ đến Bết-lê-hem, nơi họ tìm thấy Đấng đó, nơi Ngài, Đấng là Em-ma-nu-ên, đang được nuôi dưỡng trong một nhà thợ mộc, nghèo nàn. Và họ đã đem xuống mọi thứ họ có, và đặt nó dưới chân Ngài. Và họ đã thờ phượng Ngài bởi vì họ biết Sự Sáng đã đến, và Đấng Cứu Rỗi của thế gian đã được sinh ra. Họ đã dâng, họ đã dâng mọi thứ họ có, bởi vì Đức Chúa Trời đã ban cho!

121 “Đức Chúa Trời rất yêu thương thế gian,” thưa bạn, đó là bạn và tôi, “đến nỗi Ngài đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai,” Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, vô tín, bất kể bạn là ai, “hầu cho hễ ai tin nơi Ngài, sẽ không bị hư mất nhưng được Sự sống Đời đời,” những gì anh em đang tìm kiếm. Có Sự Sống!

122 Và trong thời đại mà chúng ta đang sống, và sự tái lâm gần đến của Bản thể Ngài lần nữa, với trái đất biết bao, nếu anh em để ý lời Kinh Thánh.

123 Hãy nhìn xem Giô-sép là ai, hãy nhìn Thánh Linh của Đấng Christ ở trong Giô-sép. Bị anh em mình ghét vì ông là người thuộc linh, ông đã thấy những khải tượng, nhưng được cha mình yêu quý. Đó chẳng phải là Chúa Jêsus sao? Bị anh em mình bán, khoảng ba mươi miếng bạc, giống như Chúa Jêsus. Bị phản bội, giống như Chúa Jêsus. Bị ném xuống hố, để chết, giống như Chúa Jêsus. Được sống lại và trở thành cánh tay phải của Pha-ra-ôn, không ai có thể đến với Pha-ra-ôn ngoại trừ Giô-sép. Và khi Giô-sép đi ra từ—ra từ tay phải của Pha-ra-ôn, họ la lên, “Hãy quỳ gối xuống, vì Giô-sép đang đến!”

124 Kinh Thánh nói, rằng, “Khi Ngài đến, giống như tia chớp chiếu sáng từ phương Đông đến phương Tây, hầu cho mọi đầu gối sẽ quì xuống, và mọi lưỡi sẽ xưng nhận Ngài là Con Đức Chúa Trời.” Tất cả các dân tộc sẽ than khóc và run sợ vào lúc đó.

125 Đó là gì? Nó biểu lộ gần hơn, nó đi ra từ trong Đa-vít, nhà vua. Bởi vì, Ngài vừa là Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua; và khi Đa-vít bị truất ngôi và bị chối bỏ, tại Giê-ru-sa-lem, giống như Chúa Jê-sus, Đa-vít ngồi trên núi, một vị vua bị chối bỏ, bởi chính dân sự của mình, và khóc trên thành Giê-ru-sa-lem. Và Con vua Đa-vít đã đến và ngự trên cùng một ngọn núi, một Vua bị chối bỏ trong thành phố của Chính Ngài, và khóc trên thành Giê-ru-sa-lem, nói rằng, “Ta muốn ấp ủ các người, như gà mái ấp con nó, nhưng các người không muốn.”

126 Họ đã gọi Ngài là gì? “Bê-ên-xê-bun, một thầy bói, một tà linh.”

127 Khi chức vụ của Ngài bắt đầu, có một ông lão đánh cá được mang đến với Ngài, người mà thậm chí không thể ký tên của chính mình. Và nhìn vào ông lão đánh cá đó, và Ngài phán với ông tên ông là gì. Và Ngài đã nói cho ông biết tên của cha ông là gì. Ông lão đánh cá đó đã tin Ngài, với cả tấm lòng.

128 Và một người khác đang đứng đó, đã cải đạo, tên là Phi-líp. Và ông đi vòng quanh núi, ba mươi dặm, và tìm thấy một người tên là Na-tha-na-ên, đang cầu nguyện. Nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy. Tôi biết anh là một người tin lớn nơi Đức Giê-hô-va. Tôi biết anh là vậy. Nhưng Đức Giê-hô-va hứa một Đấng Mê-si, và chúng ta đã tìm thấy Ngài. Ngài chỉ là một Người bình thường, không có gì quan trọng về Ngài. Không có gì phô trương và học vấn về Ngài. Ngài là một Thợ Mộc.” Ngài là—Ngài là một Thợ Mộc, cả về vật chất và linh hồn của một con người.

129 Và Na-tha-na-ên nhìn ông, nói, “Bây giờ chờ một chút, có thể có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét chăng?” Đấy, họ đang tìm kiếm nó từ Giê-ru-sa-lem.

130 Đó là nơi mà nhiều người trong các bạn đang tìm kiếm ngày hôm nay. Đừng nhìn ở đó. Ma quỷ luôn luôn sử dụng đầu và mắt của người đó. Đức Chúa Trời sử dụng tấm lòng của người. Anh

em nhìn và nói, “Ồ, không thể được. Nó thật vô lý. Đấy, tôi có thể nói, tôi có thể nhìn xem nó.” Đó là nơi ma quỷ nằm. Ma quỷ sử dụng đôi mắt của con người. Hắn đã làm điều đó với Ê-va, ngay từ đầu, và hắn đã làm điều đó kể từ đó.

¹³¹ Nhưng, Đức Chúa Trời phán với một người Ngài sống, trong lòng người đó, và tấm lòng của anh em khiến anh em tin những điều mà anh em không thể thấy được. Bởi vì, “Đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều đương trông mong, bằng chứng điều anh em không thấy.”

¹³² Chắc chắn, giáo hội vĩ đại này với tất cả những người vĩ đại của nó, tất cả hàng triệu người trên khắp thế giới, kiểm soát các quyền lực của thế giới, nó sẽ là vĩ đại. Đừng nhìn vào điều đó.

Đó là Thánh Linh, Thánh Linh!

Na-tha-na-ên nói, “Có thể điều gì tốt đẹp đến chẳng?”

Người nói, “Hãy đến, xem.”

¹³³ Và khi Ngài thấy ông đến, Chúa Jê-sus nhìn ông, và Ngài đang thực hiện dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài trên ông. Ngài phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có điều chi đối trá!”

¹³⁴ Ông nói, “Ngài biết tôi khi nào, thưa Thầy?” Điều đó làm ông ngạc nhiên. “Ngài biết tôi khi nào?”

¹³⁵ Phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây đó, Ta đã thấy người.” Làm sao Ngài có thể nhìn thấy ông, ba mươi dặm gần ngọn núi, ngày trước đó?

¹³⁶ Về người mà phép lạ đã được thực hiện, ông nhìn lên và nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

¹³⁷ Chúa Jê-sus phán, “Bởi vì Ta đã làm điều này trước các người, và các người tin điều đó, các người sẽ thấy điều lớn hơn điều này, vì sẽ có lúc các người thấy các Thiên sứ trên Trời giáng xuống.”

¹³⁸ Những người đó đứng đó, mặc dù, đó là những người thông minh. Họ thuộc về giáo hội lớn, họ—họ không thể tự làm điều đó. Họ nói, “Người này là một thầy bói. Người là Bê-ên-xê-bun. Người bị điên. Người là một người Sa-ma-ri mà có một tà linh

trên Người. Người bị điên rồi.” Đã tuyên bố Ngài bị điên, một cách công khai.

¹³⁹ Và Chúa Jêsus phán, “Bởi vì người nói điều đó với Ta, Ta sẽ tha thứ cho người. Nhưng sẽ đến một lúc khi Đức Thánh Linh sẽ ở trên đất, và sẽ làm điều giống như Ta đang làm.” “Một lời chống lại Ngài sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này hay đời sau.” [Băng trống—Bt.] Hãy suy nghĩ về điều đó! Một lời chống lại Ngài, là tất cả, đóng ấn anh em mãi mãi.

¹⁴⁰ Chúng ta sống ở đâu? Chúng ta ở trong lễ Giáng sinh lần nữa. Tự hỏi tôn giáo của chúng ta có mang chúng ta đến gần với Đức Chúa Trời không, để chúng ta có thể được dẫn dắt thật như các Đạo sĩ có thể được dẫn dắt không?

¹⁴¹ Bây giờ, hãy nhớ, chỉ có ba dân tộc trên trái đất, dù sao đi nữa: dân tộc Cham, Sem, và Gia-phết; đó là người Do Thái, dân Ngoại, và người Sa-ma-ri.

¹⁴² Bây giờ, cả người Do Thái và người Sa-ma-ri đang trông đợi Ngài đang đến; chúng ta dân Ngoại thì không. Chúng ta là những người ngoại giáo, được dẫn dắt bởi những hình tượng câm, trong thời của họ; với cây gậy trên lưng chúng ta, một cây gậy, giết chết, ăn những gì chúng ta có thể; Những người ngoại bang, những con chó câm.

¹⁴³ Nhưng họ đang tìm kiếm Đấng Mê-si, và không thấy vì họ không nhận ra dấu hiệu của Ngài. Đó là lý do Giê-ru-sa-lem không có câu trả lời.

¹⁴⁴ Đó là lý do, ngày nay, họ không có câu trả lời. Đức Chúa Trời có câu trả lời, một mình.

¹⁴⁵ Hãy nhìn vào những điều này chỉ một lát, như chúng đã có. Có một lớp người khác đang tìm kiếm Ngài, đó là trong Thánh Giảng 4, đó là những người Sa-ma-ri. Họ tin có một Đấng Mê-si đến.

¹⁴⁶ Vì vậy hãy nhớ, Ngài không bao giờ làm dấu hiệu đó một lần trước các dân Ngoại, chỉ với những người Sa-ma-ri và với những—và những người Do Thái, với những người đang trông đợi Ngài đến. Và họ đã không tin Ngài, bởi điều đó; một số người trong số họ đã tin, một số thì không.

147 Và khi Ngài đến Sa-ma-ri, Ngài đã sai dân sự, những môn đồ của Ngài đi vắng, vào trong thành. Ngài đã chờ đợi. Bởi vì, Ngài đã bảo họ, “Hãy đi kiếm cái gì đó để ăn.” Đó là khoảng thời gian này trong ngày, tôi đoán vậy.

148 Trong khi họ đi khỏi, một—một người nữ đáng yêu đi ra giếng, để lấy một ít nước. Ồ, chúng ta gọi cô ấy là gái điếm. Có lẽ là cô ấy. Ồ, chúng ta hãy nói rằng cô ấy là một—một người phụ nữ trông đáng yêu. Nàng đi ra giếng này, để lấy một ít nước. Và nàng nghe một tiếng, nói, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

149 Và nàng nhìn quanh, và ở đó là một người Do Thái. Vậy thì, đã có sự phân rẽ lúc đó, họ không có sự giao thiệp nào. Và nàng nói với Ngài, nàng nói, “Ồ, Ngài, một người Do Thái, lại hỏi tôi, một người đàn bà Sa-ma-ri sao? Chúng ta không có giao thiệp với nhau. Thật không đúng khi Ngài hỏi tôi điều đó.”

150 Ngài phán, “Nhưng, hỡi người đàn bà, nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ cầu xin Ta cho Nước.”

151 Nói, “Ở đâu...Ngài có thể lấy nước ở đâu,” nói, “Ngài không có gì để múc, và vân vân.”

152 Và Ngài đã tiếp tục cuộc trò chuyện, khi tiến trình tiếp tục. Cuối cùng, Ngài phán với nàng, Ngài đã nắm bắt được sự bối rối của nàng ở đâu. Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, hãy đi kiếm chồng người và đến đây.”

Nàng nói, “Tôi không có chồng.”

153 Phán, “Đúng vậy. Người đã kết hôn năm lần, và người mà người đang sống với bây giờ không phải là chồng người.”

154 Hãy xem những gì nàng nói. Họ đang tìm kiếm Đấng Mê-si, anh em biết đấy. Nàng nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên Tri.” Thế đấy. “Tôi nhận biết rằng Ngài là một Đấng Tiên Tri. Chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này. Dấu hiệu của Đấng Mê-si, chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si sẽ làm điều này khi Ngài đến. Nhưng Ngài chỉ là một...có những vết chai trong tay. Ngài là Thợ Mộc, và người Do Thái. Nhưng Ngài phải là một tiên tri, nếu không Ngài sẽ không thể làm điều này. Nhưng khi Đấng Mê-si đến...

Chúng tôi đang tìm kiếm Ngài ở đây. Khi Ngài đến, Ngài sẽ làm điều này.”

Chúa Jêsus phán, “Ta là Đấng ấy, mà phán với người.”Ồ, chào ôi!

¹⁵⁵ Nàng đã đánh rơi bình nước đó. Nàng đi vào thành phố, và nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã nói với tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?” Và cả thành phố đi ra và tin nơi Ngài, vâng, bởi vì dấu hiệu đó đã được thực hiện. Các giáo hội không có câu trả lời, nhưng sự khiêm nhường trong lòng nhìn lên Đức Chúa Trời.

¹⁵⁶ Ngày nay, tôi tự hỏi liệu tôn giáo của chúng ta có mang chúng ta đến với sự Thông Minh đó không? Để nhận ra nó không phải trong hệ thống thần học hương thơm do con người tạo ra của chúng ta mà chúng ta đang cố gắng giảng dạy, nhưng nó ở trong Quyền năng và sự sống lại của Chúa Jêsus Christ, và Đức Thánh Linh trong xứ ngày nay. Thưa anh, chị em, trong giờ cuối cùng này, khi nó đến kỳ cuối cùng, hãy tra xem linh hồn của anh chị em, tìm thấy cách anh chị em đang đứng với Đức Chúa Trời.

¹⁵⁷ Đó là lễ Giáng sinh. Tất cả những dây kim tuyến lên xuống đường phố về Santa Claus, một sự hư cấu của người Đức, một giáo điều Công giáo, không có một chút nào về nó đúng cả, và nó chiếm chỗ của Chúa Jêsus Christ trong lòng của quá nhiều người Mỹ. Giáng sinh không có nghĩa là Santa Claus, Giáng sinh có nghĩa là Đấng Christ, không phải người đàn ông nào đó với cái ống điếu trong miệng và đi xuống ống khói! Dạy dỗ con cái của anh chị em như thế, anh chị em mong đợi chúng lớn lên để làm gì? Hãy nói với chúng sự thật, không phải về câu chuyện hư cấu nào đó. Hãy nói với chúng có một Đức Chúa Trời trên Trời Đấng đã sai Con Ngài đến, đó là ý nghĩa của lễ Giáng sinh, và Ngài gần đến lần nữa.

¹⁵⁸ Và khi áp lực bắt đầu đến với trái đất, ma quỷ đã bày ra những thứ của nó, bằng mắt, những gì anh em có thể nhìn thấy, bằng kim tuyến, và vân vân. Đức Chúa Trời đã tạo ra Thánh Linh, của Ngài, mà anh em không thể thấy, nhưng anh em tin.

¹⁵⁹ Giê-ru-sa-lem không có câu trả lời. Jeffersonville không có

câu trả lời; Louisville không, nước Mỹ không, và thế giới cũng không.

¹⁶⁰ Đức Chúa Trời có những câu trả lời, và Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ bày tỏ chúng. Và tôi tuyên bố với anh em rằng cũng chính Chúa Jêsus đó, Đấng đã được sinh ra một ngàn chín trăm năm, vẫn sống ngày nay, từ sự sống lại, và hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁶¹ Anh chị em có tin điều này với cả tấm lòng không? Nếu anh chị em tin điều đó... Và có lẽ anh chị em chưa bao giờ chấp nhận nó trước đây, nhưng, trước khi Ngài làm một điều để bày tỏ chính Ngài, các bạn có muốn giơ tay lên không? Bằng cách giơ tay lên, trong khi mọi người cúi đầu, mời các bạn giơ tay lên và nói, “Anh Branham, cầu nguyện cho tôi. Tôi tin rằng đó là Lẽ thật. Và tôi tin rằng bằng cách nào đó khác, một cách mâu nhiệm, tôi đã được dẫn đến nơi nhỏ bé này ở góc phố sáng nay. Và tôi tin rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống đang ở đây bây giờ. Tôi muốn thờ phượng Ngài. Tôi sẽ giơ tay lên.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt đấy. Ô, chao ôi! Hai mươi hay ba mươi người, khắp tòa nhà.

¹⁶² Lạy Chúa kính yêu, Ngài thấy những bàn tay đó, và Ngài biết mỗi người trong số họ. Và họ đang cần. Và họ sẽ không bao giờ giơ tay đó lên trừ khi Điều gì đó ở bên họ, Đấng vĩ đại hơn họ; họ đã tiếp tục theo những cách riêng của họ. Nhưng họ đã tin, bởi nghe Lời. Lời Kinh Thánh của chúng con nói với chúng con, lạy Chúa, Bản Kinh Thánh của Ngài, rằng, “Đức tin đến bởi sự nghe, và nghe Lời của Đức Chúa Trời.” Và Nó mộc mạc, tuy nhiên, cách đơn sơ, cách—cách duy nhất chúng con phải trình bày Nó cho dân sự, họ đã tin Nó. Nhiều, nhiều bàn tay đã giơ lên. Con không biết ai trong số họ. Ngài biết tất cả họ. Nhưng con biết rằng bên trong họ, họ được cai trị và điều khiển bởi một linh, và linh đó ở trong họ đã nói, “Ngươi sai rồi.”

¹⁶³ Và có một Thánh Linh khác đang đứng bên cạnh họ, nói, “Hãy tiếp nhận Ta. Ta là Đấng Cứu Rỗi của ngươi.” Và họ đã phá vỡ mọi quy luật khoa học, bằng cách giơ tay lên. Bởi vì, có một Đức Chúa Trời ở trong đó, Đấng đã làm nên những định luật

khoa học, và bàn tay của họ đã đưa lên, rằng họ muốn vươn tới, bởi đức tin, để nắm giữ Đấng Cứu Rỗi, và tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của họ. Họ đã làm điều đó sáng nay, Chúa ôi.

¹⁶⁴ Và tiếp nhận họ vào Vương quốc Ngài, ngay bây giờ. Họ là những chiến tích của Sự điệp. Con cầu xin Ngài tiếp nhận họ vào trong sự Hiện diện của Ngài, vào Vương quốc Ngài. Và xin cho họ sống cuộc đời hạnh phúc ở đây, trông đợi sự Đến của Đức Chúa Jêsus bất cứ lúc nào, khi họ thấy ngày đến gần, và những dấu kỳ phép lạ, bởi vì Ngài đang đến gần hơn, gần hơn. Ngài đang trên đường đến của Ngài.

¹⁶⁵ Khi Rê-bê-ca đứng dậy, cười lạc đà, và cười đi gặp Y-sác, người yêu của nàng. Và Y-sác đã rời khỏi trại—trại, và ở ngoài cánh đồng, vào lúc chiều tối, khi chàng thấy nàng đến. Đó là tình yêu từ cái nhìn đầu tiên. Nàng nhảy xuống khỏi lạc đà, và chạy đến gặp chàng. Nàng được đem vào trại của Áp-ra-ham, và ở đó trở thành người thừa kế, và thừa kế mọi thứ.

¹⁶⁶ Lạy Chúa, chúng con nhận biết bây giờ là lúc chiều tối. Ngài đã nói đó sẽ là Sự Sáng, rằng Đức Thánh Linh sẽ ở đây trên trái đất và sẽ bày tỏ chính Ngài thành một bày nhỏ mà Ngài đã chọn bởi ân điển Ngài. Con cầu nguyện bây giờ rằng Ngài—Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài rất nhiều cho mỗi người. Và xin cho họ được cứu khỏi tội lỗi của họ.

¹⁶⁷ Và xin cho họ đến nơi nào đó với một—một nguồn nước, một nguồn nước trên đất, sau khi họ đã đến với Thiên đàng, và chịu phép báp-têm trong Danh Con yêu dấu của Ngài, là Đức Chúa Jêsus; rửa sạch tội lỗi họ, kêu cầu Danh Chúa. Xin cho họ nhận lãnh Đức Thánh Linh, và được đưa vào vị trí để đóng vai của họ trong vở kịch lớn này đang chuẩn bị diễn ra.

¹⁶⁸ Chúng con tin rằng sự nhóm lại của chúng con sáng nay, Cha ôi, đã ở trong phạm vi khôn ngoan của Ngài. Không có gì ngu dại, đối với Ngài. Mọi thứ, mọi thứ mà Ngài cung cấp, đều hoàn hảo. Đàn ông và đàn bà đến từ các vùng khác nhau của đất nước, đang ngồi ở đây. Ngài đã mang họ đến bởi Thánh Linh Ngài, trong một cách màu nhiệm. Họ đã tin Ngài. Xin tiếp nhận họ giờ này. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, con dâng họ cho Ngài.

169 Bây giờ, lạy Chúa, xin để Thánh Linh Ngài đến chữa lành người đau, rằng những người mới trở lại đạo này với Ngài, có thể nhận ra rằng chúng con không chỉ nói về một Kinh Thánh mà đã đi vào lịch sử. Nó là một thì hiện tại, đang sống, ngay bây giờ. Ngài là Đức Chúa Jêsus không hề thay đổi.

170 Bây giờ xin để Ngài đến, Chúa ôi, và cai quản xác thịt chúng con, thân thể chúng con, khi chúng con mở lòng mình. Loại bỏ mọi nghi ngờ và tất cả thế gian. Và chỉ để Đức Thánh Linh vận hành qua chúng con, hầu cho Ngài có thể làm việc theo ý Ngài giữa chúng con, như những cái bình sạch. Không phải vì chúng con được trong sạch bởi sự công bình của chính mình, nhưng bởi vì chúng con đã tin vào Ngài Đấng đã thanh tẩy chúng con, Đức Chúa Jêsus; và đã thực hiện và làm những—những điều mà Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất, để những người mới cải đạo này có thể thấy rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Jêsus. Ngài không chết. Nhưng Ngài đã sống lại, cách đây một ngàn chín trăm năm, và đang sống động ngày hôm nay, làm trọn mọi lời hứa mà Ngài đã hứa. A-men.

171 Tôi biết đó không phải là một bài hát Giáng sinh, nhưng nó là một bài hát của lòng chúng ta, mà chúng ta ưa thích; bây giờ sứ điệp đã kết thúc, hầu như gay gắt, vân vân, là cách duy nhất.

172 Những gì bực giảng của chúng ta cần ngày hôm nay không phải là tôn giáo nước hoa này ở đây. Nó cần Lễ thật. Lễ thật, hãy giảng Nó từ Kinh Thánh! Đừng đưa ra bất kỳ sự giải nghĩa khác nhau. Chỉ nói Điều đó, những gì Kinh Thánh nói. Đức Chúa Trời ràng buộc với Lời Ngài. Nếu Ngài không ủng hộ Lời Ngài, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời, hay Đó không phải là Lời Ngài, một lời. Nhưng Ngài sẽ chăm sóc Lời Ngài.

173 Bây giờ, ngay trước khi chúng ta cầu nguyện cho người đau, chúng ta hãy hát bài hát hay này, tất cả các bạn, với nhau, tất cả các bạn.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
 Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

174 Chị sẽ đàn cho chúng tôi hợp âm chứ, chị ơi? Mọi người, bây giờ, tất cả với nhau, mọi người!

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình,
 Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

175 Tôi tự hỏi. Đây không phải là sự báng bổ, đây chỉ là sự rạch ròi rõ ràng. Trẻ con, chúng ta là trẻ con. Khi anh chị em nghĩ mình đã trưởng thành, trong Đức Chúa Trời, điều đó cho thấy anh em chưa đi đến đâu cả. Hãy luôn là một đứa trẻ, Ngài có thể dẫn dắt bạn. Nhưng khi bạn biết nhiều hơn Ngài, bạn cố gắng dẫn dắt Ngài. Thấy không? Hãy để Ngài dẫn dắt. Chúng ta hãy nhắm mắt lại và giơ tay lên, và cúi đầu, và hát bài đó một lần nữa.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
 Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

Từ máng cỏ Bết-lê-hem đã xuất hiện một Đấng
 Lạ Lùng,

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
 Suốt cuộc hành trình cuộc đời từ trái đất đến
 miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Thật giống như Chúa Jê-sus, thật giống như
 Chúa Jê-sus,

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
 Suốt cuộc hành trình đời sống từ trái đất đến
 miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

176 “Những việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.”

177 Anh chị em há chẳng thích đứng đó khi Ngài phán với người đàn bà bị bệnh băng huyết sao? Bà đến lên qua đám đông, bà chạm vào vạt áo Ngài, “Vì người tự nói, ‘Đó là Con Đức Chúa Trời. Ước gì tôi có thể chạm vào áo Ngài!’” Bây giờ, áo dài của

người Palestine được thả lỏng, và có áo lót. Bà...Ngài không hề cảm thấy sự đụng chạm đó, vì Ngài đã chứng minh điều đó. Bà đã chạm vào vạt áo của Ngài, và bà vội vàng trở lại trong đám đông.

178 Chúa Jêsus dừng lại, và phán, “Ai đã sờ đến Ta? Ai đã sờ đến Ta?”

179 Phi-e-rơ đã trách Ngài, nói, “Lạy Chúa, mọi người đang sờ đến Ngài, bắt tay Ngài, đụng vào Ngài, và mọi thứ. Mọi người đã chạm vào Ngài, và tại sao Ngài lại nói điều như thế?”

180 Ngài phán, “Nhưng Ta đã trở nên yếu đi. Quyền phép đã ra khỏi Ta. Người nào đó đã chạm vào Ta.”

181 Và Ngài đã nhìn quanh, qua cử tọa, và Ngài đã tìm thấy bà. Và Ngài đã phán với bà rằng bà bị bệnh mất huyết lúc đó, và đức tin của bà đã làm cho bà khỏe mạnh.

182 Các bạn sẽ không thích được như thế sao? Không thể nghĩ về điều gì vĩ đại hơn.

183 Một người bước đến với Ngài. Ngài phán, “Tên người là Si-môn. Tên cha người là Giô-na.”Ồ!

Tôi chỉ mong được giống như...

184 Có thể được không? Ngài phán, “Những điều này mà Ta làm! Và tuy nhiên còn ít lâu, và thế gian...” Vậy thì, *thế gian* ở đó, trong từ ngữ Hy Lạp, là *kosmos*, có nghĩa là “trật tự thế giới,” không phải trái đất, “trật tự thế giới.” “Còn ít lâu, và thế gian sẽ không thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta,” đó là kẻ tin, “vì Ta,” và *Ta* là một đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế. Các công việc mà Ta làm các người cũng sẽ làm. Các người sẽ làm nhiều hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Những Lời hứa thiêng liêng, phước hạnh không thể bị phá bỏ. Chúa Jêsus phán, “Không có lời Kinh Thánh nào có thể bị phá bỏ.”

Vì vậy hãy giống như Chúa Jêsus...

Ngài có ở đây không?

...Chúa Jêsus,

Chỉ trong một thái độ thờ phượng bây giờ.

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
 Suốt cuộc hành trình đời sống từ trái đất đến
 miền Vinh hiển
 Tôi chỉ mong được giống như...

185 Anh em có thể tưởng tượng Ngài đang đi bộ ở Ga-li-lê không? Có những người Pha-ri-si đó, nói trong lòng họ, “Người là Bê-ên-xê-bun.” Họ không bao giờ nói điều đó thành tiếng, nhưng Ngài đã nhận biết ý tưởng của họ. Kinh Thánh nói điều đó? Ngài đã nhận biết được những ý tưởng của họ.

186 Ngài phán, “Các người nói điều đó nghịch cùng Ta, Ta sẽ tha thứ cho các người. Nhưng sẽ đến một lúc khi Đức Thánh Linh sẽ làm những việc giống như vậy. Đừng nói chống lại Điều đó.”

187 Thật giống như Chúa Jêsus! Bao nhiêu người trong cử tọa nhỏ bé này sáng nay tin rằng Ngài sống lại từ kẻ chết, Ngài sống ngày nay, và Ngài cũng giống như vậy, để giữ mọi lời hứa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cảm ơn các bạn. Điều đó mang đến sự Hiện diện của Ngài.

188 Nhiều người trong anh em biết bức hình của Thiên sứ của Chúa, ở trên nơi tôi đang đứng. Chúng ta đã có chúng từ Đức, Thụy Sĩ, họ đưa chúng đến mọi nơi. Họ đã chụp một ảnh ngày nọ. Đó là điều nổi bật nhất mà tôi từng thấy. Tôi sẽ mang nó đến nhà thờ, lần sau tôi trở lại. Đó là trong các—các nhà chức trách quốc gia bây giờ, để xem xét sự phơi bày kếp, và cách đặt dưới ánh sáng tia cực tím, và vân vân, để xem. Thiên sứ của...sự an ủi lớn nhất mà tôi đã có kể từ khi Ngài gặp tôi; biết rằng chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng.

189 Tôi là một con người, và không có điều gì tốt đẹp ở một người. Nhưng nếu một người có thể mở lòng mình ra và để Đức Chúa Trời thanh tẩy mình, thì điều đó không phải là...Đức Chúa Trời chỉ có những bàn tay, chúng là bàn tay của các bạn và bàn tay của tôi; Mắt Ngài là mắt tôi và mắt anh chị em, bởi vì Ngài là Thánh Linh. Nhưng Ngài có thể làm việc qua chúng ta, để bày tỏ và làm theo ý muốn của Ngài.

190 Tôi định gọi các bạn lên đây trong hàng người cầu nguyện. Tôi đã thay đổi ý định. Tôi tin rằng sự Hiện diện của Chúa là Đức

Chúa Trời ở đây. Và tôi tin rằng Ngài có thể làm giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trước đây, nếu không thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người...

¹⁹¹ Có nhiều gương mặt ở đây tôi không biết. Tôi không ở đây; thậm chí nhiều người trong các bạn có thể đến nhà thờ ở đây, tôi không biết các bạn. Nhưng bao nhiêu người ở đây, đó là những người có nhu cầu, và anh chị em biết rằng tôi không biết anh chị em, hãy giơ tay lên; tất cả đều ở trong tòa nhà, biết. Điều đó chủ yếu ở đây ở phía trước, khá gần mọi người ở đây ở phía trước, hoàn toàn là những người lạ.

¹⁹² Thế thì nếu Chúa Jê-sus sống, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và nếu anh chị em có một—một nhu cầu về bất cứ điều gì, Kinh Thánh nói...Bây giờ, không phải Cựu Ước; Tân Ước! Tân Ước, Sách Hê-bơ-rơ, nói, “Chúa Jê-sus Christ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm ngay bây giờ.” Có ai biết thầy tế lễ thượng phẩm là gì không? “Một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Một thầy tế lễ thượng phẩm là để cầu thay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Chúa Jê-sus đứng như một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, để cầu thay, và Ngài có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Bây giờ, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; và nếu một người đàn bà chạm vào Ngài ở đó, và Ngài quay lại và nói với bà; và người mù Ba-ti-mê đứng ở cổng, cách nơi Ngài ở ba trăm thước, la lớn, “Xin thương xót tôi!”

¹⁹³ Và người ta chế nhạo Ngài khi Ngài đi ngang qua, Ngài với đầu của Ngài hướng về Đồi Sọ, đi lên Giê-ru-sa-lem, để được dâng lên. Và các thầy tế lễ nói, “Này, Ngươi đã làm cho kẻ chết sống lại! Chúng ta có một nghĩa địa đầy xác chết ở trên đây, hãy đi ra và làm họ sống lại. Chúng tôi sẽ tin Ngài.” Cũng nhóm đó đã nói, “Hãy xuống khỏi thập tự giá, (Ngài là ‘Con Đức Chúa Trời’), và chúng tôi sẽ tin Ngài.”

¹⁹⁴ Thấy họ là những người chỉ trích không? Họ luôn luôn có chúng. Đừng tham gia, bỏ qua phần của bạn với loại đó. Đức Chúa Trời cấm! Hãy có Đức Chúa Trời trong lòng bạn để bạn có thể thấy Ngài và biết Ngài.

195 Nhưng người ăn xin già, đáng thương này đang đứng đó, nói, “Lạy Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi.” Và đức tin của ông đã làm Chúa Jêsus dừng lại. Chúa Jêsus quay lại và nhìn cho đến khi Ngài tìm thấy ông, bảo ông sẽ nhận được thị lực của mình.

196 Cũng chính Chúa Jêsus đó đang sống! Nếu...Có ích gì một Đức Chúa Trời của lịch sử, Ngài không...nếu Ngài không phải là Đức Chúa Trời giống như vậy ngày nay?

197 Có ích gì, cố gắng làm cho một người ấm lên bằng cách chỉ cho anh ta tới một ngọn lửa được vẽ? Ngọn lửa được vẽ sẽ không...Đó là ngọn lửa lịch sử. Anh em nói, “Đó không phải là một ngọn lửa được vẽ, Anh Branham, đó là một bức tranh về một ngọn lửa đã thực sự xảy ra.” Bạn không thể trở nên ấm áp bởi bức tranh. Đó là điều gì đó đã có. Còn bây giờ thì sao?

198 Ngài hôm qua không hề thay đổi, hay Ngài...và ngày nay, hay Ngài không phải là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Anh em không tin điều đó sao?

199 Bây giờ mỗi người trong anh em hãy thật sự cung kính. Nếu đó là điều tôi muốn nói, tôi không có cách nào để biết anh chị em. Đức Chúa Trời biết lòng tôi. Nhưng nếu Chúa Jêsus sẽ đến và cai quản xác thịt tôi, và cai quản...Cho dù Ngài sẽ cai quản xác thịt tôi thế nào đi nữa, nếu Ngài cũng không cai quản anh em. Anh em phải tin điều đó. Vì, hãy nhớ, nó chỉ như anh em tin. Nếu Đức Chúa Jêsus sẽ đến và sẽ làm điều đó, và anh chị em sẽ chạm vào áo Ngài, nói, “Lạy Chúa, con đang cần giúp đỡ. Xin cho con chạm vào Ngài, Chúa ôi.”

200 Thế thì nếu anh em chạm vào Ngài, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm giống như vậy, Ngài sẽ hành động giống như cách Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Đúng thế không? Nếu nó hành động theo cách nào khác, thì đó là điều sai trái, anh em đã chạm vào điều sai trật. Nó phải là giống như vậy, phải hành động theo cùng một cách. Thế thì nếu anh em có thể chạm vào áo của Ngài, giống như người đàn bà đã chạm vào áo của Ngài, thì Ngài sẽ không làm điều tương tự sao?

201 Nếu tình cờ là tôi...Nếu một số người trong các bạn đến với nhà thờ này, để anh em biết, tôi—tôi sẽ không nói gì với anh em.

Sẽ phải là đức tin của anh em, bởi vì đây là—đây là...Tôi...Tôi muốn có những người lạ. Tôi sẽ gặp các bạn sau một lát, nếu Chúa muốn. Tôi muốn...Tôi sẽ đưa các bạn lên bục giảng ở đây, cầu nguyện cho các bạn.

²⁰² Tôi muốn những người lạ đến từ ngoài thành phố. Nếu các bạn là những người ở ngoài thành phố, các bạn ở đây trong các khách sạn và nhà nghỉ, và các chỗ, đang chờ đợi. Chắc chắn, đến từ khắp nơi trên thế giới, theo cách đó. Họ yêu mến Chúa. Họ tin Ngài. Và họ—họ đọc trong Kinh Thánh rằng Ngài được cho là làm điều này trong những ngày sau rốt.

²⁰³ “Và không ai có thể đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến,” Chúa Jêsus phán. Anh em không thể đến, không cần cố gắng làm bất cứ điều gì trừ khi Đức Chúa Trời kéo anh em. Khi Đức Chúa Trời kéo anh em, thì anh em sẽ đến. “Và kẻ nào đến cùng Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.”

²⁰⁴ Bây giờ anh chị em chỉ có đức tin và tin bây giờ. Và hãy thật cung kính, và ngồi yên một lát. Hãy để ý đến Đức Chúa Trời. Hãy cầu nguyện, nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin cho con chạm vào áo Ngài. Con bị ốm. Con đang cần. Con có nhu cầu. Anh Branham không biết con, đây là lần đầu tiên con từng thấy người đó. Nhưng con muốn chứng minh với chính mình rằng Ngài vẫn là Đức Giê-hô-va, rằng Ngài vẫn là Chúa Jêsus mà anh ấy nói về. Và con tin Ánh sáng màu nhiệm này mà thế giới đang nói về ngày hôm nay, con tin Đó là Ngài. Và Ngài cũng là Đấng đã dẫn dắt con đến đây. Bây giờ con sẽ tìm thấy điều gì? Xin cho con tìm thấy Ngài, Chúa ôi, cũng là Chúa Jêsus mà họ đã tìm thấy. Xin cho con tìm thấy Ngài.” Bây giờ cứ quan sát và nhìn xem.

²⁰⁵ Tôi không có cách nào để biết cho đến khi Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều đó. Và khi Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó, thì chính Đức Chúa Trời làm điều đó lúc đó, không phải tôi. Bao nhiêu người sẽ tin nếu Ngài sẽ làm điều đó? Tôi đang chờ đợi Ngài. Hãy giơ tay lên. Anh chị em nói, “Tôi sẽ tin điều đó. Vâng, thưa anh. Tôi sẽ tin điều đó, với cả tấm lòng.” Được rồi.

²⁰⁶ Bây giờ hãy ngẩng đầu lên, khi anh chị em nhìn và cầu nguyện. Bây giờ thật êm dịu, bài hát này. Đây là cây đàn piano cũ mà tôi đã nghe nó lần đầu tiên.

Chỉ tin mà thôi...

207 Chúa Jêsus từ trên núi xuống, các môn đồ của Ngài đang cố gắng chữa một trường hợp động kinh. Họ không thể làm điều đó, mặc dù họ có quyền năng. Họ đã mang nó đến cho Chúa Jêsus. Ngài phán, “Ta có thể nếu người tin, vì mọi sự đều có thể được. Chỉ tin mà thôi.”

208 Mọi người thật cung kính hết sức. Cứ nhìn cách này, như Phi-e-rơ và Giảng đã nói, “Hãy nhìn xem chúng tôi.” Không phải để tìm kiếm điều gì đó, nhưng để tập trung chú ý. Nói, “Bạc và vàng ta không có.”

209 Câu xin Đức Chúa Trời trên Trời ban cho điều đó. Đấy, Lời Ngài đang bị đe dọa, không phải của tôi. Tôi chỉ chịu trách nhiệm rao giảng Nó.

210 Thật khó, đây là quê nhà của chính tôi. Anh em biết đấy, Chúa Jêsus đã được bảo, khi Ngài đi về quê nhà của Chính Ngài, Ngài không thể thực hiện nhiều công việc quyền năng. Tất cả các bạn biết điều đó. Và Chúa Jêsus đứng lúc đó, phán, “Một tiên tri sẽ không bị đánh giá thấp, trừ phi ở trong chính quê nhà của mình, giữa dân sự của Ngài.” Điều đó vẫn tồn tại cho đến ngày nay.

211 Nhưng có nhiều người ở đây mà không phải là thành phố quê hương.

212 Ngay ở cuối dãy ghế ở đó, thưa quý ông, đang nhìn tôi, với cặp kính cận, tôi cho rằng chúng ta là những người xa lạ với nhau. Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Nhưng anh em biết rằng có điều gì đó bí ẩn đang xảy ra. Nếu anh em có thể thấy những gì tôi thấy, ngay trên anh em là Ánh sáng đó. Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi! Bây giờ anh đang tiếp xúc với Ngài. Ngài sẽ phải sử dụng giọng nói và đôi mắt của tôi. Nhưng ông đang cần điều gì đó. Tôi không biết ông. Ông biết tôi không biết gì về ông. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên, thưa ông.

213 Nhưng ông nhận ra ông có một cảm giác giống như trên ông, cảm giác thật êm dịu, cảm giác giống như khiêm nhường (Đúng thế không?) ngay bây giờ. Đó là Thiên sứ của Chúa. Ở ngay trên ông. Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của ông là gì, giống như Ngài đã làm qua Con Ngài, Đức Chúa Jêsus; và Ngài

đã đến để thánh hóa lòng tôi, để Ngài có thể sống ở đây để phán lại với ông; ông có tin đó là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà ông đã chạm vào không? Ông đang tiếp xúc với Điều gì đó. Đó là Ngài.

214 Bệnh của ông là ở phổi. Đúng vậy. Hãy giơ tay lên. Thật tệ là ông không thể làm việc. Đúng vậy, hãy giơ tay lên. Tôi không biết ông.

215 Bao nhiêu người tin bây giờ? Nhìn đây. Anh em nghĩ tôi đã đoán thế. Thánh Linh vẫn ở trên con người đó.

216 Ông tin Đức Chúa Trời của Thiên đàng biết ông không? Ông hầu việc Ngài chứ? Tôi nói, ông hầu việc Ngài chứ? [“Đúng vậy.”—Bt.] Vâng, thưa ông. Ông là Cơ-đốc nhân. Ông đến đây vì mục đích được chữa lành. Ông sẽ về nhà, khỏe mạnh. Tên ông là Ông Raney. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy giơ tay lên nếu điều đó đúng. Ông có thể trở về nhà. Ông được chữa lành, thưa ông. Đức tin của ông đã làm cho ông khỏe mạnh. Xin Chúa ban phước cho ông.

217 Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đàn ông này trong đời, đây là bàn tay của tôi, có lẽ là lần đầu tiên của chúng ta. Đó là Đức Chúa Trời. Bây giờ hãy ngồi yên. Mọi người hãy cầu nguyện. Anh chị em biết rằng có Điều gì đó ở đây đang làm điều đó.

218 Bây giờ, những người Pha-ri-si nói, “Người là ma quỷ.” Rồi họ đã nhận được phần thưởng của hắn.

Phi-líp nói, “Đó là Con Đức Chúa Trời.” Ông đã nhận phần thưởng của Ngài.

Bất cứ điều gì anh em nghĩ về Nó, điều đó tùy thuộc vào anh em.

219 Anh mà đang khóc ở đó. Anh ý thức rằng Điều gì đó đập vào anh, phải không? Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Người đàn ông đó đang khóc, đang ngồi ngay tại đây, chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tôi không biết anh. Nhưng Đức Chúa Trời biết anh. Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi biết nan đề của anh là gì, anh sẽ tin hết lòng chứ? Nếu anh muốn, hãy vẫy tay qua lại. Được rồi.

220 Anh bị đau dạ dày. Đúng vậy. Anh tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành anh không? Được rồi, anh tin. Anh tin Đức Chúa Trời biết

anh là ai không? Nếu Ngài nói cho tôi biết anh là ai, điều đó sẽ làm anh mạnh mẽ chứ? Hãy giơ tay lên, nếu anh là thế, hãy vẫy tay qua lại. Được rồi. Nó sẽ bổ sức mạnh cho anh chứ? Ông Fred Moore. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy về nhà, thưa ông, vết loét trong dạ dày đã lìa khỏi ông. Nó đã gây ra một tình trạng căng thẳng mà đã làm điều đó, nhưng Chúa Jêsus Christ đã chữa lành ông khi Ngài chạm vào ông ở đó.

221 Người phụ nữ đang ngồi kế bên ông ở đó, ồ, tôi biết đó là ai. Tôi biết người phụ nữ đó, mà chị ấy tên là...Tôi không nhầm. Tôi tin đó là Bà Greene, phải không? Tôi không thể gọi chị, Chị Greene, bởi vì tôi biết chị. Nhưng, ở đây, chờ một chút. Không, nó không dành cho chị. Chị đang cầu nguyện cho người nào khác. Đúng vậy. Và người đó đang ở một vùng quê tuyệt vời cách xa nơi đây, nơi có rất nhiều tuyết đang rơi. Đó là Nebraska. Đó là một phụ nữ bị ung thư, mà chị đang cầu nguyện cho. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Một người bị ung thư, mà chị đang cầu nguyện cho, ở Nebraska. Được rồi. Xin Chúa ban phước cho chị.

Hãy có đức tin! Hãy tin!

222 Người phụ nữ đang ngồi đó, đang lau nước mắt, bà ấy là người lạ đối với tôi. Tôi không biết quý bà. Đó là chồng bà đang ngồi bên cạnh bà; người đàn ông to lớn. Là những người lạ!

223 Bà tin rằng Đức Chúa Trời nghe lời cầu nguyện không? Bà tin rằng đây là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thưa bà? Bà bị phủ bóng bởi sự chết, phải không? Đó là một bệnh ung thư. Chúng ta là những người xa lạ. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay lại. Đúng vậy. Chưa bao giờ gặp bà, trong đời tôi. Bà không đến từ thành phố này, bà đến từ bên kia sông nơi nào đó. Đúng vậy. Bà Sanders là cái tên. Đúng vậy. Hilda là họ. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy đứng lên trên đôi chân của mình, thưa bà, và chấp nhận sự chữa lành của mình từ Chúa Jêsus Christ. Xin Chúa ban phước cho bà. Thấy không?

224 Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ. Một số, tất cả các bạn ở trong những hàng này ở đây, hãy tin vào Chúa Jêsus và các bạn sẽ được khỏe mạnh.

225 Bây giờ, đó là Ngài. Các bạn có tin rằng đó là Ngài không?

Đấy, tôi không biết các bạn. “Nếu các người có thể tin!” Điều đó tùy thuộc vào các bạn.

²²⁶ Ông dường như đang cầu nguyện, đang ngồi ngay tại đây, thưa ông. Ông tin tôi là tiên tri của Ngài không? Ông tin rằng đó sẽ là Ngài không? Tôi là người lạ đối với ông. Ông là người lạ đối với tôi. Đây là giờ nhóm của chúng ta. Nhưng Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Ông tin điều đó không? Những điều đó là thật. Hãy giơ tay lên. Ông tin rằng ông sẽ về nhà mà không bị đau lưng, Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông khỏe mạnh chứ? Ông tin chứ? Hãy quay trở lại Ohio, Hamilton. Đúng vậy. Tên ông là Ông Burkhardt. Đúng vậy. Chúa Jêsus Christ đã chữa lành ông bây giờ. Ông có thể về nhà, được khỏe mạnh. A-men. Người nào khác, hãy tin.

²²⁷ Ồ, anh em có ý thức về sự Hiện diện của Ngài không? Anh em có nhận ra rằng Điều gì đó phải làm điều đó không? Đó chính xác là những gì Kinh Thánh đã nói Ngài đã làm trước tiên, và đã hứa...Ngài đã làm điều đó trước người Do Thái, trước người Sa-ma-ri, và hứa sẽ làm điều đó trước dân Ngoại. Đây là thì giờ. Không phải Đức Chúa Trời lịch sử nào đó; nhưng một Đức Chúa Trời Đấng giữ lời hứa của Ngài, đang sống ngay bây giờ; Đức Chúa Jêsus, cũng là Đấng chữa lành người đau, cùng cách Ngài đã làm, cùng phương pháp, và đã hứa điều đó trong những ngày sau rốt. Đây là lễ Giáng sinh lần nữa, Ánh sáng dẫn đường của Ngài. “Anh đang xem gì vậy, Anh Branham?” Tôi đang quan sát Ngài. Đó là một thế giới khác. Đó là một chiều kích khác, nếu anh em muốn gọi nó như vậy. Nó ở trong thế giới tâm linh.

²²⁸ Tôi thấy một người, tâm hồn buồn bã, nhưng tôi biết anh ấy. Anh Funk, tôi không biết điều đó cho đến bây giờ. Anh đang gặp rắc rối. Một bóng đen thực sự bao trùm lên mẹ anh. Và anh biết tôi không biết điều đó; Tôi vừa mới đến. Nhưng mẹ anh vừa trải qua một ca phẫu thuật, với bệnh ung thư ác tính. Anh đang lo lắng về bà ấy, và anh đang cầu nguyện. Đức Chúa Trời là đấng đã khôi phục tâm trí cho cha anh, cho ông ấy trở lại sức khỏe, có thể khôi phục lại cho mẹ anh. Đừng sợ. “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được với những người tin.”

²²⁹ Ngài ở đó, trên một người khác, nhưng tôi biết bà ấy. Nhưng bà ấy đang cầu nguyện cho người nào khác. Bà Arganbright, nếu

bà tin điều đó, bệnh ung thư sẽ được chữa lành. Nó dành cho người nào khác. Bà tin.

230 Còn bà thì sao? Bà tin không, thưa bà, tôi là tiên tri của Ngài, đây tở của Ngài? Bà đang đau khổ với điều giống như người đàn bà đó đã làm, một vấn đề về máu. Đúng. Bà không đến từ thành phố này. Bà cũng đến từ Ohio. Và bà vừa được chữa lành trong một trong những buổi nhóm của tôi, về điều gì đó, chính bà. Bà đã bị ung thư. Bà đã bị cái chết phủ bóng, và nó biến mất bây giờ. Đúng vậy. Để bà có thể biết rằng tôi là đây tở của Ngài, vấn đề máu là từ tuổi tác của bà. Nhưng bà cũng bị bệnh thấp khớp, hay giống như bệnh viêm khớp, đó là, khi bà ngủ dậy. Bà bị cứng đơ vào một buổi sáng. Bà cũng có vấn đề với cổ họng của bà. Bà tin tôi là đây tở của Ngài không?

231 Bà có người nào khác trong lòng, bà đang cầu nguyện cho. Đó là con dâu của bà. Chị ấy bị giãn tĩnh mạch. Chị ấy là một người mẹ của rất nhiều con cái. Phải không? Điều đó hoàn toàn đúng. Tên bà là Bà Alice Thompson. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy trở về, nhận lấy những gì bà đã cầu xin. *Chị ấy* cũng sẽ được chữa lành, bởi vì bà đã tin vào Đức Chúa Jêsus. Bây giờ nếu chúng ta là người lạ với nhau, hãy vẫy tay, vẫy tay qua lại, như thế này. Tôi không biết bà, không biết gì về bà.

232 Tôi thách thức đức tin của anh chị em. Tôi thách thức bất cứ người nào ở đây, trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy tin vào sự Hiện diện của Ngài. Tôi không quan tâm điều gì sai với anh chị em, nếu anh chị em tin Điều đó.

233 Hãy nhớ, đây là điều cuối cùng mà Ngài sẽ làm trước khi sự Đến của Ngài. Anh chị em còn nhớ những gì Ngài đã phán không? “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm và thời Gô-mô-rơ, thì cũng sẽ xảy ra trong sự Đến của Con Người.” Sứ điệp là gì?

234 Có ba Thiên sứ đã đi xuống. Hai người trong số họ, một Billy Graham và một Jack Shuler đã đi xuống Sô-đôm, và rao giảng chỉ sứ điệp của sự giải cứu Phúc âm, cho dân sự. Nhưng một Thiên sứ đã ở lại với người được chọn, Áp-ra-ham và nhóm của ông.

235 Và Thiên sứ đã quay lưng của Ngài về phía trại. Và Sa-ra đã cười thầm, bên trong lều. Và Thiên sứ nói, “Tại sao Sa-ra cười?”

Làm sao Ngài biết bà đã cười, trong trại phía sau Ngài? Đó là sứ điệp cuối cùng mà Sô-đôm đã có trước khi bị hủy diệt.

²³⁶ Và đây là những dấu hiệu cuối cùng mà Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ trước sự hủy diệt. Hãy tiếp nhận nó, tin điều đó, và được cứu.

Chúng ta hãy cúi đầu một lát.

²³⁷ Anh chị em có ý thức về sự Hiện diện của Ngài không? Các bạn có muốn Ngài bây giờ không, sau khi Ngài...các bạn...Tôi đã giảng Phúc âm cho các bạn, và các bạn đã nghe Sứ điệp của Ngài. Rồi các bạn thấy Ngài giảng xuống và phán, chính Ngài. Một người có thể nói bất cứ điều gì; nhưng trừ phi Đức Chúa Trời phán và xác nhận điều đó, điều đó không tốt. Nhưng khi Ngài đến, Đức Chúa Trời, và làm cho Sứ điệp thành hiện thực, và sống lại, thì đó là Đức Chúa Trời. Các bạn muốn tin nhận Ngài bây giờ trong sự đầu phục hoàn toàn của đời sống mình không? Mời các bạn giơ tay lên một lát, nói, “Tôi sẽ giơ tay lên. Bây giờ tôi đầu phục tất cả của tôi, tất cả của tôi cho Ngài.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²³⁸ Tất cả những gì cần cho sự cầu nguyện, cho sự chữa lành, tôi tin rằng mỗi người trong anh chị em sẽ được chữa lành. Chúng ta hãy cầu nguyện cho người đau.

²³⁹ Lạy Chúa, hầu cho không ai có thể bị bỏ ra ngoài, hầu cho tất cả đều có thể nhận lãnh! Chúng con ý thức, Chúa ôi, khi con... đứng đây yếu đuối và run rẩy, Ngài đang ở đây. Thật vượt ra ngoài bất kỳ bóng dáng nghi ngờ nào. Dân sự trở nên bối rối với sự kính sợ về sự Hiện diện Thánh của Đức Chúa Trời, lễ Giảng sinh khác, cùng một Ánh sáng siêu nhiên đang chiếu sáng. Nó đã dẫn dắt nhiều người từ các tầng lớp khác nhau của cuộc sống. Họ đã nghe Lời Ngài đọc, và rao giảng, và bây giờ thấy Ngài đến và xác nhận Lời.

²⁴⁰ Kinh Thánh nói, “Các môn đồ trở về, và rao giảng Lời ở mọi nơi, Chúa cùng làm việc với họ, xác nhận Lời với những dấu hiệu theo sau,” những điều cuối cùng đã được chép trong Kinh Thánh, bên ngoài Khải huyền. Bây giờ chúng ta thấy điều đó một lần nữa. Gần đến sự Đến, Chúa ôi. Xin thương xót. Chữa lành tất cả

những người đau ốm ở đây sáng nay. Thánh Linh Ngài đứng. Ngài đây quyền năng, và Ngài ở đây.

²⁴¹ Và có nhiều người ở đây, Chúa ôi, là những người của đền tạm, những người đến đây. Ngài đã thương xót họ, để kêu gọi họ.

²⁴² Và, tuy nhiên, lạ Chúa, Ngài ở trên toàn bộ cử tọa, ngay bây giờ. Vinh quang Shekinah vĩ đại, Quyền năng vĩ đại của Đấng Christ phục sinh, Cầu Vồng nhiều màu sắc, An-pha và Ô-mê-ga, đấng Khởi đầu và đấng Kết thúc, Sao Mai, Hoa Hồng Sa-rôn, đang hiện diện. Xin chữa lành, Chúa ôi. Chúng con tuyên bố họ được khỏe mạnh, qua ân điển Ngài. Xin ban cho họ đức tin để tin điều đó, Chúa ôi, và chấp nhận nó ngay bây giờ, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Xin cho mọi người đau được chữa lành.

²⁴³ Và mỗi người sai trật, sống không...sai trái với người bạn đồng hành của họ, xin cho họ được tha thứ. Mọi người hút thuốc hay uống rượu, xin cho họ được tha thứ. Xin cho tội lỗi của họ ở dưới Huyết, bởi Đức Chúa Trời vô sở bất tại là Đấng đang ở đây bây giờ; có lẽ họ đã từng ở gần Ngài nhất, trong suốt cuộc đời của họ. Xin ban cho bây giờ điều này sẽ được nhận.

²⁴⁴ Xin nghe chúng con, lạ Chúa, Ôi Đức Chúa Trời, là Vua vĩ đại của chúng con, khi chúng con kêu cầu Danh Ngài, trong mùa lễ hội này; không phải là một Santa Claus; nhưng một Chúa Jê-sus đã sống lại từ kẻ chết, và đang sống, đang bày tỏ chính Ngài ở giữa dân sự Ngài. Ôi Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời, và chỉ một mình Đức Chúa Trời, và không có ai khác ngoài Ngài. Và chúng con cảm ơn Ngài rằng chúng con có đặc ân được ngồi trong sự Hiện diện của Ngài, trong nơi nhỏ bé, khiêm nhường này. Ngài đã tự hạ Mình xuống và đến giữa chúng con. Chúng con rất vui mừng vì điều này! Chúc tụng Danh thánh Ngài! Chúng con dâng lời ngợi khen Ngài, từ sáng cho đến tối, và suốt đêm, lòng chúng con hát những bài hát và sự ngợi khen Đức Giê-hô-va. Cảm ơn Ngài, mãi mãi và mãi mãi!

²⁴⁵ Xin nhận lấy những người này, con cái Ngài, Chúa ôi, dưới đôi cánh của Ngài, ấp ủ họ như gà mái ấp của trứng của nó. Dẫn dắt họ vào Sự sống sâu sắc hơn, và đến với đời sống hạnh phúc hơn, và đến với đời sống đầy đủ hơn, ban cho họ phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Xin tái tạo linh hồn của họ, Chúa ôi, thành

những tạo vật mới trong Đấng Christ, để Ngài có thể sống và ngự trong họ, và làm việc qua họ, như những môn đồ của Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Vì, chúng con tin rằng chẳng bao lâu nữa bầu trời sẽ vỡ ra và Chúa chúng con sẽ đến, và chúng con sẽ thấy Ngài là Đấng mà chúng con yêu mến. Chúng con cảm ơn Ngài vì điều này, qua Jêsus Chúa chúng con.

²⁴⁶ Bây giờ chúng ta cúi đầu, tôi giao buổi nhóm lại cho mục sư.

58-1221M Vua Dân Giu-đa, Ngài Ở Đâu?
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org